

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2010

Utgiven i Helsingfors den 30 april 2010

Nr 290—304

INNEHÅLL

Nr		Sidan
290	Beltjänstlag	1121
291	Lag om ändring av 7 kap. 19 § i konsumentskyddslagen	1144
292	Lag om ändring av 79 a och 80 § i kommunikationsmarknadslagen	1145
293	Lag om ändring av lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklings-system	1146
294	Lag om ändring av 13 § i personuppgiftslagen	1147
295	Lag om ändring av 2 och 3 § i lagen om behandling av vissa marknadsrättsliga ärenden	1148
296	Lag om ändring av lagen om skatteuppbörd	1149
297	Lag om betalningsinstitut	1150
298	Lag om utländska betalningsinstituts verksamhet i Finland	1166
299	Lag om ändring av kreditinstitutslagen	1169
300	Lag om ändring av 6 § i lagen om värdepappersföretag	1172
301	Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen	1173
302	Lag om ändring av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift	1176
303	Lag om ändring av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism	1183
304	Lag om ändring av 8 kap. 1 och 2 § i bokföringslagen	1187

Nr 290

Beltjänstlag

Given i Helsingfors den 30 april 2010

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs det om informationsskyldighet och avtalsvillkor som gäller

beltjänster och om genomförande av beltjänster.

Denna lag ska tillämpas på följande beltjänster:

1) tjänster för kontantinsättning på eller kontantuttag från betalkonton och åtgärder för förvaltning och tillhandahållande av betalkonton,

2) genomförande av betalningstransaktioner genom girering, genom överföring av

RP 169/2009
EkUB 4/2010
RSv 38/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG; (32007L0064) EUT nr L 319, 5.12.2007, s. 1

medel till tjänsteleverantörens betalkonto, genom direktdebitering eller med betalkort eller något annat betalningsinstrument,

- 3) utfärdande av betalningsinstrument,
- 4) inlösen som gäller betalningstransaktioner med betalningsinstrument,
- 5) penningförmedling,
- 6) genomförande av betalningstransaktioner där betalarens samtycke till transaktionen ges med mobiltelefon, dator eller någon annan teleterminalutrustning eller utrustning för informationsteknik och där betalningen görs till operatören för systemet eller nätet för telekommunikation eller informationsteknik vilken endast fungerar som förmedlare av betalningstransaktionen mellan betaltjänst användaren och leverantören av varan, tjänsten eller någon annan nyttighet.

2 §

Tjänster utanför tillämpningsområdet

Denna lag ska inte tillämpas på följande tjänster:

- 1) penningtransporter,
- 2) tjänster vid förvärv av varor, tjänster eller andra nyttigheter där betalningsmottagaren ger betalaren kontanter som en del av betalningstransaktionen,
- 3) tjänster som baseras på instrument som kan användas för förvärv av varor, tjänster eller andra nyttigheter endast i lokaler som instrumentets utfärdare använder eller med stöd av avtal med utfärdaren, antingen inom ett begränsat nätverk av leverantörer av nyttigheter eller för förvärv av bestämda nyttigheter.

3 §

Betalningstransaktioner utanför tillämpningsområdet

Denna lag ska inte tillämpas på följande betalningstransaktioner:

- 1) förmedling av betalningar i samband med sådana avtal om försäljning eller köp av varor, tjänster eller andra nyttigheter som en handelsrepresentant som avses i lagen om handelsrepresentanter och försäljare (417/1992) eller motsvarande representant

förhandlat fram eller ingått för sin huvudman,

2) betalningstransaktioner som grundar sig på checkar, dragna växlar, kuponger, resecheckar, skuldebrev eller postanvisningar i pappersform dragna på tjänsteleverantören i syfte att ställa medel till betalningsmottagarens förfogande,

3) betalningstransaktioner som genomförs inom ett betalningssystem eller ett system för avveckling av värdepapper mellan tjänsteleverantörer och avvecklingsagenter, centrala motparter, clearingorganisationer eller centralbanker och andra deltagare i systemet,

4) betalningstransaktioner som avser förvaltning, inlösen eller försäljning av värdepapper och som genomförs av värdepappersföretag, kreditinstitut, företag för kollektiva investeringar, kapitalförvaltningsbolag, företag som avses i 3 punkten eller andra företag som kan förvara värdepapper,

5) betalningstransaktioner mellan ett moderföretag och dess dotterföretag eller mellan dotterföretag till ett och samma moderföretag, om den som förmedlar betaltjänsten hör till samma företagsgrupp, som bildas av ett i bokföringslagen (1336/1997) avsett moderföretag, dess dotterföretag och deras ägarintresseföretag som avses i 2 § 10 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004).

4 §

Undantag från informationsskyldigheten som följer av tjänsteleverantörens etableringsort och betalningstransaktionens valuta

Bestämmelserna i 12 § 5 och 7 punkten och 18 § om lämnande av uppgifter om genomförandetid och avgifter gäller inte betalningstransaktioner

1) där betalarens eller betalningsmottagarens tjänsteleverantör är etablerad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller

2) som genomförs i en annan valuta än euro eller valutan i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Trots bestämmelserna i 1 mom. ska tjänsteleverantören dock i situationer som avses i 12 och 18 § alltid informera betaltjänst användaren åtminstone om de avgifter som leve-

rantören själv tar ut för genomförande av betalningstransaktionen och om möjligheten av att även övriga tjänsteleverantörer och förmedlare som deltar i genomförandet av betalningstransaktionen eventuellt tar ut avgifter för detta.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. gäller på motsvarande sätt 16, 17 och 22 § till den del som där föreskrivs om lämnande av uppgifter enligt 12 § 5 och 7 punkten.

Om betalarens eller betalningsmottagarens tjänsteleverantör som deltar i genomförandet av betalningstransaktionen är etablerad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska informationsskyldigheten enligt 19, 20 och 24 § tillämpas endast till den del som information kan lämnas till en tjänsteleverantör inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, med beaktande av den information om betalningstransaktionen som kan fås av den utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet etablerade tjänsteleverantören.

5 §

Övriga begränsningar som följer av tjänsteleverantörens etableringsort och betalningstransaktionens valuta

Lagens 39, 45—48, 64, 65, 67, 70, 74, 79, 80 och 88 § ska inte tillämpas på betalningstransaktioner

- 1) där betalarens eller betalningsmottagarens tjänsteleverantör är etablerad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller
- 2) som genomförs i någon annan valuta än euro eller valutan i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Lagens 49, 51 och 52 § tillämpas inte på betalningstransaktioner som genomförs i någon annan valuta än euro eller valutan i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

6 §

Tillämpningsområdet för bestämmelserna om betalningens giltighet gentemot utomstående och dess rätta tidpunkt

Lagens 8 kap. tillämpas endast på betal-

ningstransaktioner som genomförs genom girering eller direktdebitering.

7 §

Lagens tvingande natur

Avtalsvillkor genom vilka avvikelser görs från bestämmelserna i denna lag till nackdel för en betaltjänstanvändare är ogiltiga, om inte annat föreskrivs nedan.

Om betaltjänstanvändaren inte är konsument, får betaltjänstanvändaren och tjänsteleverantören avtala annat om de omständigheter som det föreskrivs om i 2 och 3 kap., 38 § 2 mom., 40 § 1—4 och 6 mom., 62, 64—67, 69, 71, 72, 76, 79 och 80 §. Dessutom kan parterna avtala om att avvika från den tidsfrist som anges i 70 §.

Betaltjänstanvändaren och tjänsteleverantören kan avtala annat om de omständigheter som det föreskrivs om i 47, 48, 52 och 88 §. Parterna kan dock inte förlänga den i 47 § avsedda tiden för genomförande av en betalningstransaktion mera än till fyra bankdagar från den tidpunkt då betalningsuppdraget togs emot.

Bestämmelserna i 3 mom. ska inte tillämpas på betalningstransaktioner

- 1) som genomförs i euro, eller
- 2) som inbegriper endast en valutakonvertering mellan euro och en annan valuta i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om valutan konverteras i staten i fråga och den gränsöverskridande betalningstransaktionens medel överförs i euro till Finland eller till en annan stat inom euroområdet.

8 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *betaltjänstanvändare* den som på basis av avtal med en tjänsteleverantör kan använda en betaltjänst i egenskap av antingen betalare eller betalningsmottagare,

2) *tjänsteleverantör* en fysisk person eller en enskild eller offentlig juridisk person som i syfte att få inkomst eller annan ekonomisk nytta yrkesmässigt tillhandahåller betaltjänster,

3) *betalningstransaktion* en åtgärd där medel överförs, tas ut eller ställs till förfogande,

4) *betalningsuppdrag* varje instruktion som en betalare eller betalningsmottagare ger sin tjänsteleverantör om att en betalningstransaktion ska genomföras,

5) *betalkonto* ett konto som kan användas för betalningstransaktioner,

6) *girering* debitering av betalarens betalkonto på betalarens initiativ för att överföra medel till betalningsmottagarens betalkonto,

7) *direktdebitering* debitering av betalarens betalkonto på betalningsmottagarens initiativ för överföring av medel till betalningsmottagarens betalkonto, när betalaren har gett mottagaren, mottagarens tjänsteleverantör eller betalarens egen tjänsteleverantör sitt samtycke till betalningstransaktionen,

8) *penningförmedling* en tjänst där tjänsteleverantören tar emot medel från en betalare utan att öppna betalkonto i betalarens eller betalningsmottagarens namn med avsikt utslutande att överföra ett belopp som motsvarar de mottagna medlen till betalningsmottagaren eller en annan tjänsteleverantör som agerar på betalningsmottagarens vägnar eller där tjänsteleverantören tar emot medlen på betalningsmottagarens vägnar och ställer dem till betalningsmottagarens förfogande,

9) *betalningsinstrument* ett betalkort eller något annat personligt instrument eller någon annan personlig rutin eller en kombination av dessa som betaltjänstanvändaren och tjänsteleverantören har träffat avtal om att kan användas för betalningsuppdrag,

10) *innehavare av betalningsinstrument* den som beviljats rätt att använda ett betalningsinstrument,

11) *betalningsinstrument för låga belopp* betalningsinstrument

a) som enligt ett ramavtal endast kan användas till betalningstransaktioner på högst 30 euro eller, om betalningsinstrumentet endast kan användas till inhemska betalningstransaktioner, på högst 60 euro,

b) vars utgiftströskel enligt ramavtalet är högst 150 euro eller, om betalningsinstrumentet endast kan användas till inhemska betalningstransaktioner, högst 300 euro, eller

c) vars lagrade medel enligt ramavtalet inte får överstiga 150 euro eller, om betalningsin-

strumentet endast kan användas till inhemska betalningstransaktioner, 500 euro,

12) *innehavare av ett betalningsinstrument för låga belopp* den som beviljats rätt att använda ett betalningsinstrument för låga belopp,

13) *ramavtal* ett kontoavtal eller något annat avtal som enskilda eller successiva betalningstransaktioner kan genomföras enligt,

14) *enstaka betalningstransaktion* betalningstransaktioner som inte omfattas av ett ramavtal,

15) *medel för distanskommunikation* telefon, post, television, datanät och andra medel som kan användas för att ingå avtal utan att parterna samtidigt är fysiskt närvarande på samma plats,

16) *medel* kontanter, på ett konto registrerat penningvärde och elektroniska pengar enligt 6 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (121/2007),

17) *valuteringsdag* den referenstidpunkt som används av en tjänsteleverantör för beräkning av räntan på de medel som debiterats eller krediterats ett betalkonto,

18) *bankdag* en dag då betalarens eller betalningsmottagarens tjänsteleverantör har öppet så att den för sin del kan genomföra en betalningstransaktion,

19) *unik identifikationskod* en kombination av bokstäver, siffror eller symboler som tjänsteleverantören fastställer för betaltjänstanvändaren och som användaren ska uppge för att identifiera en annan betaltjänstanvändare eller dennes betalkonto vid en betalningstransaktion,

20) *information på ett varaktigt sätt* givande av information till en betaltjänstanvändare personligen, skriftligen eller elektroniskt, så att denne kan bevara och återge den i oförändrad form,

21) *betalningssystem* ett på regler grundat system där ekonomiska åtaganden fastställs eller fullgörs eller betalningstransaktioner avvecklas.

9 §

Allmän bestämmelse om information och underrättelser

Tjänsteleverantören ska ge den informa-

tion och de underrättelser som avses i denna lag till betaltjänstanvändaren i en klar och lättbegriplig form. Om parterna inte kommer överens om att använda något annat språk ska informationen och underrättelserna ges på finska eller svenska eller något annat officiellt språk i den stat där betaltjänsten tillhandahålls.

2 kap.

Informationsskyldighet*Tjänsteleverantörens skyldighet att informera om ramavtal*

10 §

Förhandsinformation

Tjänsteleverantören ska i god tid innan ett ramavtal ingås skriftligen eller på annat varaktigt sätt till betaltjänstanvändaren tillhandahålla den information som avses i 11—15 § om tjänsteleverantören, de betaltjänster som tillhandahålls, kommunikationen mellan parterna, förebyggande åtgärder, ansvarsfrågor och rättsmedel samt om hur ramavtalet kan ändras och hur det ska sägas upp.

Om ramavtalet på betaltjänstanvändarens begäran ingås med ett sådant medel för distanskommunikation som inte gör det möjligt att tillhandahålla informationen på det sätt som avses i 1 mom. innan avtalet ingås, ska informationen tillhandahållas betaltjänstanvändaren skriftligen eller på ett annat varaktigt sätt omedelbart efter det att ramavtalet har ingåtts.

11 §

Information om tjänsteleverantören

Följande information ska ges om tjänsteleverantören:

- 1) namn och huvudkontorets adress,
- 2) eventuell adress till en filial eller ett ombud i den stat där tjänsterna tillhandahålls,
- 3) e-postadress eller andra kontaktuppgifter som behövs i kommunikationen mellan betaltjänstanvändaren och tjänsteleverantören,
- 4) namnet på det offentliga register som

gäller tjänsteleverantörens auktorisation samt tjänsteleverantörens företags- eller organisationsnummer eller motsvarande identifieringsuppgift i detta register,

5) namnet på den myndighet som övervakar tjänsteleverantörens verksamhet samt myndighetens kontaktuppgifter.

12 §

Information om betaltjänster

Följande information ska ges om betaltjänster:

1) en beskrivning av betaltjänstens huvuddrag,

2) en specifikation av den unika identifikationskod eller annan information som betaltjänstanvändaren måste ange för att ett betalningsuppdrag ska genomföras,

3) uppgift om hur betaltjänstanvändaren kan ge och återkalla sitt samtycke till att en betalningstransaktion genomförs,

4) uppgift om den tidpunkt när ett betalningsuppdrag anses mottaget samt uppgift om den tidsgräns som betalarens tjänsteleverantör eventuellt satt, varefter ett mottaget betalningsuppdrag anses ha mottagits följande bankdag,

5) uppgift om den maximala tid inom vilken en betaltjänst ska genomföras,

6) uppgift om huruvida avsikten är att det i ramavtalet ska avtalas om betalningsinstrumentets utgiftströsklar,

7) uppgift om det sammanlagda beloppet av de avgifter som tas ut av betaltjänstanvändaren och, när det är tillämpligt, en specificering av avgifterna,

8) uppgift om eventuell ränta och, när referensränta används, hur den tillämpliga räntan beräknas och relevant dag, index och annat underlag för att beräkna referensräntan,

9) uppgift om de växelkurser som ska tillämpas och, när referensväxelkurs används, relevant dag, index och annat underlag för att beräkna referensväxelkursen,

10) uppgift om ett eventuellt avtalsvillkor enligt vilket ändringar av räntan eller växelkursen tillämpas omedelbart samt en redogörelse för tjänsteleverantörens informationskyldighet i detta fall.

13 §

Information om kommunikation mellan parter

Följande information ska ges om kommunikation mellan parter:

1) uppgift om de kommunikationsmedel som det enligt ramavtalet är meningen att parterna ska använda för information och underrättelser samt en redogörelse för de tekniska egenskaper som betaltjänstanvändarens utrustning ska ha,

2) uppgift om på vilket sätt och hur ofta den information som avses i denna lag ska ges till betaltjänstanvändaren,

3) uppgift om på vilket eller vilka språk ramavtalet ska ingås och vilket eller vilka språk som kan användas under avtalsförhållandet,

4) uppgift om betaltjänstanvändarens rätt att under avtalsförhållandet på begäran få ramavtalets villkor och den information som avses i 11—15 § skriftligen eller på ett annat varaktigt sätt.

14 §

Information om förebyggande åtgärder, ansvarsfrågor och rättsmedel

Följande information ska ges om förebyggande åtgärder, ansvarsfrågor och rättsmedel:

1) en redogörelse för vilka åtgärder innehavare av betalningsinstrument ska vidta för att skydda betalningsinstrumenten samt för hur tjänsteleverantören ska underrättas om att betalningsinstrument har förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen,

2) en redogörelse för de omständigheter där tjänsteleverantören har rätt att förhindra att betalningsinstrument används, om avsikten är att i ramavtalet ta in ett villkor om saken,

3) en redogörelse för betaltjänstanvändarens ansvar för obehörig användning av betalningsinstrument och uppgift om ansvarsbeloppet,

4) uppgift om hur och inom vilken tid betaltjänstanvändaren ska underrätta tjänsteleverantören om obehöriga, icke genomförda

eller felaktigt genomförda betalningstransaktioner,

5) en redogörelse för tjänsteleverantörens ansvar för obehöriga, icke genomförda eller felaktigt genomförda betalningstransaktioner,

6) en redogörelse för villkoren för återbetalning enligt 79 § och tidsfristen för begäran om återbetalning och en redogörelse för tjänsteleverantörens skyldigheter vid behandling av begäran om återbetalning,

7) uppgift om eventuella avtalsvillkor om tillämplig lag för ramavtalet och behörig domstol,

8) uppgift om möjligheten att anmäla tjänsteleverantörens förfarande till den myndighet som övervakar tjänsteleverantörens verksamhet och om möjligheten att föra en tvist som gäller ramavtalet till konsumentvistenämnden eller något annat motsvarande organ.

15 §

Information om villkoren för ändring och uppsägning av ramavtal

Följande information ska ges om ändring och uppsägning av ramavtal:

1) uppgift om eventuella avtalsvillkor enligt vilka en betaltjänstanvändare ska anses ha godkänt tjänsteleverantörens förslag till ändrade avtalsvillkor, om användaren inte motsätter sig dem före den dag då de föreslås träda i kraft,

2) uppgift om ramavtalets löptid,

3) redogörelse för betaltjänstanvändarens och, om avsikten är att avtala om det, tjänsteleverantörens rätt att säga upp ramavtalet,

4) redogörelse för eventuella avtalsvillkor som gäller uppsägning.

16 §

Rätten till förhandsinformation och ramavtalets villkor under avtalsförhållandet

Betaltjänstanvändaren har rätt att när som helst under avtalsförhållandet på begäran få den information som avses i 11—15 § och ramavtalets villkor av tjänsteleverantören skriftligen eller på något annat varaktigt sätt.

17 §

Förhandsinformation om betalningsinstrument för låga belopp

Med avvikelse från 10—15 § ska följande förhandsinformation ges om ramavtal som gäller betalningsinstrument för låga belopp:

- 1) en beskrivning av hur betalningsinstrumentet kan användas,
- 2) uppgift om avgifter som tas ut,
- 3) uppgift om betaltjänstanvändarens och tjänsteleverantörens ansvar enligt 14 § 3 och 5 punkten,
- 4) annan väsentlig information som behövs för att fatta ett motiverat beslut,
- 5) uppgift om hur betaltjänstanvändaren kan få sådan annan information som avses i 11—15 §.

Den information som avses i 1 mom. ska lämnas på det sätt som anges i 10 §. Tjänsteleverantören ska ge betaltjänstanvändaren tillgång till den information som avses i 11—15 § på ett lättåtkomligt sätt.

Tjänsteleverantörens skyldighet att informera om betalningstransaktioner enligt ramavtal

18 §

Information som ska ges betalaren före en betalningstransaktion

Om ett ramavtal om en betaltjänst har ingåtts, ska tjänsteleverantören på betalarens begäran före en enskild betalningstransaktion som en betalare har initierat informera om den tid inom vilken betalningstransaktionen genomförs och vilka avgifter som tas ut av betalaren samt, om möjligt, specificera avgifterna.

19 §

Information som ska ges betalaren om en genomförd betalningstransaktion

Tjänsteleverantören ska ge betalaren följande information om en betalningstransaktion som genomförts med stöd av ett ramavtal:

1) information som gör det möjligt för betalaren att identifiera betalningstransaktionen och, om möjligt, information om betalningsmottagaren,

2) uppgift om betalningstransaktionens belopp i den valuta som betalarens betalkonto debiteras med eller, om betalaren inte använder betalkonto, den valuta som avses i betalningsuppdraget,

3) uppgift om den växelkurs som använts vid en eventuell valutakonvertering och om betalningstransaktionens belopp efter denna konvertering,

4) uppgift om beloppet av de avgifter eller räntor som tas ut av betalaren och, om möjligt, en specificering av avgifterna,

5) uppgift om valuteringsdag för debiteringen av betalkontot eller, om betalaren inte använder betalkonto, den dag då betalningsuppdraget togs emot.

Tjänsteleverantören ska tillhandahålla betalaren den information som avses i 1 mom. skriftligen eller på något annat varaktigt sätt eller varaktigt ge betalaren tillgång till den i enlighet med ramavtalet och på avtalade tider. I ramavtalet kan inte avtalas om att informationen får ges mera sällan än månatligen eller att betalaren får ges tillgång till den endast i ett datanät, om inte den information som hålls tillgänglig i varje enskilt fall omfattar minst det senast gångna året.

Om ramavtalet inte anger hur information enligt 1 mom. ska ges, ska tjänsteleverantören tillhandahålla informationen skriftligen eller på något annat varaktigt sätt. Om det inte har avtalats hur ofta information ska ges, ska den ges utan onödigt dröjsmål efter det att betalningstransaktionen har debiterats betalarens betalkonto eller, om betalaren inte använder betalkonto, när tjänsteleverantören har tagit emot betalningsuppdraget.

20 §

Information som ska ges betalningsmottagaren om en genomförd betalningstransaktion

Tjänsteleverantören ska ge betalningsmottagaren följande information om en betalningstransaktion som genomförts med stöd av ett ramavtal:

1) information som gör det möjligt för betalningsmottagaren att identifiera betalningstransaktionen och, om möjligt, betalaren,

2) information som överförts tillsammans med betalningstransaktionen,

3) uppgift om betalningstransaktionens belopp i den valuta i vilken betalningsmottagarens betalkonto krediteras,

4) uppgift om den växelkurs som använts vid en eventuell valutakonvertering och om betalningstransaktionens belopp före konverteringen,

5) uppgift om beloppet av de avgifter eller räntor som tas ut av betalningsmottagaren och, om möjligt, en specificering av avgifterna,

6) uppgift om valuteringsdag för krediteringen av betalkontot.

Tjänsteleverantören ska tillhandahålla betalningsmottagaren den information som avses i 1 mom. skriftligen eller på något annat varaktigt sätt eller på ett varaktigt sätt ge betalningsmottagaren tillgång till den i enlighet med ramavtalet och på avtalade tider. I ramavtalet kan inte avtalas att informationen får ges mera sällan än månatligen eller att betalningsmottagaren får ges tillgång till den endast i ett datanät, om inte den information som hålls tillgänglig i varje enskilt fall omfattar minst det senast gångna året.

Om ramavtalet inte anger hur information enligt 1 mom. ska ges, ska tjänsteleverantören tillhandahålla den skriftligen eller på något annat varaktigt sätt. Om det inte har avtalats om hur ofta informationen ska ges, ska den ges utan onödigt dröjsmål efter det att tjänsteleverantören har genomfört betalningstransaktionen.

21 §

Information om betalningstransaktion med betalningsinstrument för låga belopp

På betalningstransaktioner som genomförs med betalningsinstrument för låga belopp tillämpas inte bestämmelserna i 18 §.

Med avvikelse från bestämmelserna i 19 § 1 mom. och 20 § 1 mom. kan betaltjänstanvändaren och tjänsteleverantören komma överens om att tjänsteleverantören efter en

betalningstransaktion som genomförts med ett betalningsinstrument för låga belopp endast behöver ge följande information:

1) information som gör det möjligt för betaltjänstanvändaren att identifiera betalningstransaktionen,

2) information om betalningstransaktionens belopp,

3) information om de avgifter som tagits ut.

Parterna kan också komma överens om att tjänsteleverantören efter att ha genomfört flera liknande betalningstransaktioner till samma betalningsmottagare i stället för den information som anges i 2 mom. 2 och 3 punkten endast ska informera om de sammanlagda beloppen av betalningstransaktionerna i fråga och avgifterna som tagits ut.

Om betalningsinstrumentet för låga belopp till sina egenskaper är sådant att användarens identitet inte framgår när det används, eller om tjänsteleverantören inte annars av tekniska skäl kan ge den information som avses i 2 och 3 mom., kan parterna komma överens om att tjänsteleverantören inte är skyldig att ge denna information. Betaltjänstanvändaren ska dock kunna kontrollera beloppet av de medel som lagrats på betalningsinstrumentet.

Tjänsteleverantörens skyldighet att informera om avtal som avser enstaka betalningstransaktioner

22 §

Förhandsinformation om avtal som avser enstaka betalningstransaktioner

Om det inte har ingåtts ramavtal om en betaltjänst, ska tjänsteleverantören ge betaltjänstanvändaren den information som avses i 12 § 2, 5 och 7 punkten innan ett avtal eller erbjudande om en enstaka betalningstransaktion blir bindande för betaltjänstanvändaren. Om betalningstransaktionen omfattar valutakonvertering, ska betalaren dessutom informeras om växel- eller referensväxelkursen. Tjänsteleverantören ska även ge betaltjänstanvändaren den övriga information som avses i 11—15 §, om den är nödvändig med tanke på användningen av betaltjänsten eller

om den är relevant för genomförandet av betalningstransaktionen.

Tjänsteleverantören ska tillhandahålla betaltjänstanvändaren den information som avses i 1 mom. eller hålla den lättillgänglig för användaren. På betaltjänstanvändarens begäran ska tjänsteleverantören tillhandahålla informationen skriftligen eller på något annat varaktigt sätt.

Om avtalet på betaltjänstanvändarens begäran ingås med ett sådant medel för distanskommunikation som inte medger att informationen ges så som avses i 1 och 2 mom. innan avtalet ingås, ska informationen ges användaren utan dröjsmål efter det att betalningstransaktionen har genomförts.

Tjänsteleverantörens skyldighet att informera om enstaka betalningstransaktioner

23 §

Information som ska ges betalaren efter mottagandet av ett enstaka betalningsuppdrag

Betalarens tjänsteleverantör ska omedelbart efter mottagandet av ett betalningsuppdrag om en enstaka betalningstransaktion ge betalaren följande information:

1) information som gör det möjligt för betalaren att identifiera betalningstransaktionen och, om möjligt, information om betalningsmottagaren,

2) uppgift om betalningstransaktionens belopp i den valuta som avses i betalningsuppdraget,

3) uppgift om den växel- eller referensväxelkurs som använts vid en eventuell valutakonvertering, när den avviker från den som angetts med stöd av 22 § 1 mom., och om betalningstransaktionens belopp efter denna konvertering,

4) uppgift om beloppet av de avgifter som tas ut av betalaren och, om möjligt, en specifikation av avgifterna,

5) uppgift om den dag då betalningsuppdraget togs emot.

Tjänsteleverantören ska tillhandahålla betalaren informationen eller hålla den lättillgänglig för betalaren. På betalarens begäran ska tjänsteleverantören tillhandahålla infor-

mationen skriftligen eller på något annat varaktigt sätt.

24 §

Information som ska ges betalningsmottagaren om genomförda enstaka betalningstransaktioner

Omedelbart efter att ha genomfört en enstaka betalningstransaktion ska betalningsmottagarens tjänsteleverantör ge betalningsmottagaren följande information:

1) information som gör det möjligt för betalningsmottagaren att identifiera betalningstransaktionen och, om möjligt, betalaren,

2) den information som överförts tillsammans med betalningstransaktionen,

3) uppgift om betalningstransaktionens belopp i den valuta i vilken medlen står till betalningsmottagarens förfogande,

4) uppgift om den växelkurs som använts vid en eventuell valutakonvertering och betalningstransaktionens belopp före konverteringen,

5) uppgift om beloppet av de avgifter som tas ut av betalningsmottagaren och, om möjligt, en specifikation av avgifterna,

6) uppgift om den dag då betalningstransaktionens belopp har ställts till betalningsmottagarens förfogande.

Tjänsteleverantören ska tillhandahålla betalningsmottagaren informationen eller hålla den lättillgänglig för mottagaren. På betalningsmottagarens begäran ska tjänsteleverantören tillhandahålla informationen skriftligen eller på något annat varaktigt sätt.

25 §

Undantag från informationsskyldigheten vid enstaka betalningstransaktioner

Om ett betalningsuppdrag för en enstaka betalningstransaktion utfärdas med ett betalningsinstrument som omfattas av ett ramavtal, behöver tjänsteleverantören inte ge sådan information som avses i 22—24 § och som betaltjänstanvändaren på basis av ramavtalet får av sin egen tjänsteleverantör.

Övriga bestämmelser om tjänsteleverantörens informations skyldighet

26 §

Avgifter för information och för korrigeringsåtgärder och förebyggande åtgärder

Tjänsteleverantören får inte ta ut avgifter av betaltjänstanvändaren för sådan information eller för korrigeringsåtgärder och förebyggande åtgärder som avses i denna lag, om inte annat följer av 40 § 6 mom., 42 § 3 mom., 66 § 3 mom. eller 68 § 2 mom.

Om betaltjänstanvändaren på dennes begäran ges annan information än den som avses i detta kapitel eller ges information oftare än information ska ges med stöd av detta kapitel, får parterna dock avtala om avgifter som ska tas ut av betaltjänstanvändaren. Parterna får också avtala om de avgifter som ska tas ut, om information som avses i detta kapitel på betaltjänstanvändarens begäran ges på annat sätt än vad som anges i ramavtalet. Avgifterna ska vara rimliga och de får inte överstiga tjänsteleverantörens faktiska kostnader.

27 §

Informationsskyldighet som föreskrivs någon annanstans i lag

Utöver denna lags bestämmelser om informationsskyldighet ska tjänsteleverantören iaktta vad som någon annanstans i lag föreskrivs om information.

Om det är fråga om sådan distansförsäljning av finansiella tjänster och finansiella instrument som avses i 6 a kap. i konsumentskyddslagen (38/1978), ska vid tillhandahållande av betaltjänster dock inte tillämpas 6 §, 7 § 1 och 2 punkten, 8 § 3, 4, 6 och 7 punkten eller 9 § 1 punkten i nämnda kapitel.

Informationsskyldighet vid valutakonvertering och användning av betalningsinstrument

28 §

Valutakonvertering

Om en betalningsmottagare erbjuder beta-

laren valutakonvertering innan betalningstransaktionen initieras eller om någon annan än betalningsmottagaren erbjuder valutakonvertering på platsen för försäljningen, ska betalaren innan betalningstransaktionen initieras informeras om avgifterna för konverteringen och om den växelkurs som tillämpas.

29 §

Extra avgifter eller nedsättning vid användning av betalningsinstrument

Om betalningsmottagaren begär en avgift av betalaren för användning av ett visst betalningsinstrument eller erbjuder nedsättning vid användning av ett visst betalningsinstrument, ska betalningsmottagaren underrätta betalaren om detta innan betalningstransaktionen initieras.

Om tjänsteleverantören eller någon annan aktör begär avgift av betaltjänstanvändaren för användning av ett visst betalningsinstrument, ska tjänsteleverantören eller den andra aktören underrätta betaltjänstanvändaren om avgiften innan betalningstransaktionen initieras.

3 kap.

Ändring och avslutande av ramavtal

Ändring av ramavtal

30 §

Ändring av ramavtal på tjänsteleverantörens initiativ

Om tjänsteleverantören föreslår ändringar av ramavtalet, ska förslaget lämnas till betaltjänstanvändaren skriftligen eller på något annat varaktigt sätt minst två månader innan ändringarna föreslås träda i kraft. Tjänsteleverantören ska på motsvarande sätt underrätta betaltjänstanvändaren om eventuella förändringar i den övriga information som tjänsteleverantören ska ge enligt 11—15 §.

Om det i ramavtalet ingår ett villkor som anger att betaltjänstanvändaren anses ha godkänt de ändringar av avtalsvillkoren som tjänsteleverantören föreslår om användaren

inte före den dag då ändringarna föreslås träda i kraft motsätter sig dem, ska betaltjänstanvändaren i ändringsförslaget påminnas om sin rätt att motsätta sig ändringarna. Användaren har rätt att säga upp ramavtalet med omedelbar verkan fram till den föreslagna ikraftträdandedagen för ändringarna. Denna rätt ska nämnas i ändringsförslaget.

31 §

Ändring av ramavtal för betalningsinstrument för låga belopp

Betaltjänstanvändaren och tjänsteleverantören kan avtala att tjänsteleverantören också på något annat än ett varaktigt sätt får föreslå ändringar av ramavtal som rör betalningsinstrument för låga belopp.

32 §

Ändringar av räntesatser och växelkurser

Ändringar av räntesatser och växelkurser får tillämpas omedelbart och utan förhandsanmälan, om denna rättighet har avtalats i ramavtalet och om ändringarna grundas på en referensräntesats eller referensväxelkurs vars fastställensedag och index eller beräkningsgrund i övrigt har avtalats i ramavtalet. Ändringar av räntesatsen eller växelkursen som är fördelaktiga för betaltjänstanvändarna får dock alltid tillämpas omedelbart utan förhandsanmälan.

Parterna kan i ramavtalet avtala att informationen om ändring av räntesatsen ska tillhandahållas eller göras tillgänglig på ett visst sätt eller med viss regelbundenhet. Om det i ramavtalet inte har avtalats på vilket sätt och hur ofta information om ändring av räntesatsen ska ges, ska tjänsteleverantören snarast möjligt tillhandahålla informationen skriftligen eller på något annat varaktigt sätt.

33 §

Referensräntesats och referensväxelkurs samt ändringar av räntesatsen och växelkursen

Den referensräntesats som ligger till grund för den tillämpade räntesatsen ska vara offentligt tillgänglig.

Den referensväxelkurs som ligger till grund för den växelkurs som tillämpas vid valutakonvertering ska vara offentligt tillgänglig.

Ändringar av räntesatsen och växelkursen ska genomföras på ett jämlikt sätt som inte diskriminerar betaltjänstanvändarna.

Avslutande av ramavtal

34 §

Betaltjänstanvändares rätt att säga upp ramavtal

En betaltjänstanvändare får när som helst under avtalsförhållandet säga upp ett ramavtal som gäller tills vidare eller en bestämd tid med omedelbar verkan, om inte parterna har avtalat om en uppsägningstid. Uppsägningstiden för betaltjänstanvändaren får inte vara längre än en månad.

35 §

Tjänsteleverantörers rätt att säga upp ramavtal

En tjänsteleverantör får säga upp ett ramavtal som gäller tills vidare på de villkor som avtalats i ramavtalet. Uppsägningstiden för tjänsteleverantören får inte vara kortare än två månader.

Tjänsteleverantören ska tillhandahålla betaltjänstanvändaren uppsägningen skriftligen eller på något annat varaktigt sätt.

36 §

Avgifter vid uppsägning av ramavtal

Tjänsteleverantören får inte ta ut avgifter av betaltjänstanvändare för uppsägning av ramavtal.

Betaltjänstanvändaren ska betala de avgifter som regelbundet tas ut för betaltjänsterna endast till den del som de gäller tiden innan uppsägningen av ramavtalet trädde i kraft. Om betaltjänstanvändaren har betalat sådana avgifter i förväg ska tjänsteleverantören åter-

betala dem till den del som de gäller tiden efter det att uppsägningen trädde i kraft.

37 §

Hävning av ramavtal

Betal tjänstanvändaren har rätt att häva ett ramavtal, om tjänsteleverantören väsentligt har brutit mot sina förpliktelser enligt avtalet.

Tjänsteleverantören har rätt att häva ett ramavtal, om betaltjänstanvändaren väsentligt har brutit mot sina förpliktelser enligt avtalet. I fråga om hävning av ramavtal om grundläggande banktjänster ska dock 134 § i kreditinstitutslagen beaktas i tillämpliga delar.

Tjänsteleverantören ska tillhandahålla betaltjänstanvändaren hävningen skriftligen eller på något annat varaktigt sätt. Om tjänsteleverantörens hävning av avtalet leder till att användningen av ett betalningsinstrument hindras, gäller dessutom bestämmelserna i 57 § 2 och 3 mom. i fråga om tjänsteleverantörens informationsskyldighet.

4 kap.

Initiering och genomförande av betalningstransaktioner

38 §

Betalarens samtycke till att en betalningstransaktion genomförs

En betalningstransaktion får genomföras endast om betalaren har gett sitt samtycke. En betalningstransaktion som betalaren inte har samtyckt till på avtalat sätt anses vara obehörig.

Betalaren får återkalla sitt samtycke senast vid den tidpunkt som avses i 40 §.

39 §

Tidpunkten för mottagande av betalningsuppdrag

Ett betalningsuppdrag anses ha tagits emot

när betalarens tjänsteleverantör har tagit emot det.

Om den betaltjänstanvändare som initierar en betalningstransaktion och dennes tjänsteleverantör avtalar att betalningsuppdraget ska börja genomföras en viss dag eller efter en viss tid eller den dag då betalaren har ställt medel till tjänsteleverantörens förfogande, ska dock den dagen anses som den dag då betalningsuppdraget togs emot enligt 47 §.

Om den tidpunkt som avses i 1 eller 2 mom. inte är en bankdag för betalarens tjänsteleverantör, ska tjänsteleverantören anses ha tagit emot betalningsuppdraget under följande bankdag. Betalarens tjänsteleverantör kan i fall som avses i 1 mom. fastställa en sådan bryttidpunkt nära bankdagens slut efter vilken alla betalningsuppdrag som inkommit ska anses ha tagits emot under följande bankdag.

40 §

Återkallelse av betalningsuppdrag

En betaltjänstanvändare får inte återkalla ett betalningsuppdrag efter det att betalarens tjänsteleverantör har tagit emot det, om inte annat följer av 2—4 mom.

Om en betaltjänstanvändare och dennes tjänsteleverantör avtalar om att ett betalningsuppdrag ska börja genomföras en viss dag eller efter en viss tid eller den dag då betalaren har ställt medel till tjänsteleverantörens förfogande, får betaltjänstanvändaren återkalla betalningsuppdraget senast den sista bankdagen före den avtalade dagen.

När en betalningstransaktion initieras av eller genom betalningsmottagaren får betalaren inte återkalla betalningsuppdraget efter det att uppdraget har överförts eller betalarens samtycke till att transaktionen genomförs har getts till betalningsmottagaren. Ett betalningsuppdrag som gäller direktdebitering kan betalaren dock återkalla senast den sista bankdagen före den dag då medlen enligt avtal ska debiteras.

Efter den tidpunkt som avses i 1—3 mom. får betalningsuppdraget återkallas endast om detta har avtalats mellan betaltjänstanvändaren och användarens tjänsteleverantör. I de fall som avses i 3 mom. krävs det dessutom

att betalningsmottagaren samtycker till att uppdraget återkallas.

Om betalningstransaktionen genomförs genom förmedling av ett avvecklingssystem enligt lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem (1084/1999), har betaltjänstanvändaren dock inte rätt att återkalla betalningsuppdraget efter det att en part i systemet enligt systemets regler inte längre får återkalla ett betalningsuppdrag.

Om så har avtalats i ramavtalet får tjänsteleverantören ta ut en avgift av betaltjänstanvändaren för återkallelse av betalningsuppdrag enligt 4 mom. De avgifter som tas ut ska vara rimliga och de får inte överskrida tjänsteleverantörens faktiska kostnader.

41 §

Tjänsteleverantörens skyldighet att genomföra betalningsuppdrag

Tjänsteleverantören får vägra genomföra ett betalningsuppdrag endast om ramavtalets villkor om genomförande av betalningsuppdrag inte uppfylls eller om så föreskrivs någon annanstans i lag.

42 §

Underrättelse om vägran att genomföra betalningsuppdrag

Om tjänsteleverantören vägrar genomföra ett betalningsuppdrag, ska leverantören underrätta betaltjänstanvändaren om sin vägran, grunden för vägran och förfarandet för att avhjälpa det fel eller den brist som lett till vägran, om inte underrättelse har förbjudits någon annanstans i lag.

Underrättelsen ska snarast möjligt tillhandahållas betaltjänstanvändaren eller göras tillgänglig för användaren på avtalat sätt. Underrättelsen ska lämnas inom tidsfristen för genomförande av betalningsuppdraget.

Parterna kan i ramavtalet avtala om att tjänsteleverantören har rätt att ta ut en avgift för underrättelsen, om leverantören har haft grundad anledning att vägra genomföra betalningsuppdraget. De avgifter som tas ut ska vara rimliga och de får inte överskrida tjänsteleverantörens faktiska kostnader.

43 §

Återkallande av ett betalningsuppdrag som getts med betalningsinstrument för låga belopp och vägran att utföra uppdraget

Om det vid betalningstransaktionen används ett betalningsinstrument för låga belopp får betaltjänstanvändaren och tjänsteleverantören med avvikelse från bestämmelserna i 40 och 42 § avtala att

1) betalaren inte får återkalla betalningsuppdraget efter det att uppdraget har överförts eller betalarens samtycke till att genomföra betalningstransaktionen har getts till betalningsmottagaren,

2) tjänsteleverantören inte är skyldig att anmäla att den vägrar utföra betalningsuppdraget, om det på basis av omständigheterna är uppenbart att betalningstransaktionen inte genomförs.

44 §

Användning av unik identifikationskod

Tjänsteleverantören får genomföra en betalningstransaktion på basis av en unik identifikationskod trots att betaltjänstanvändaren utöver den även har gett annan information för genomförande av transaktionen.

45 §

Genomförande av betalningstransaktioner till fullt belopp

De tjänsteleverantörer och förmedlare som deltar i genomförandet av en betalningstransaktion ska genomföra transaktionen till fullt belopp.

Betalningsmottagarens tjänsteleverantör får dock från betalningstransaktionens belopp dra av sina egna avgifter, om det har avtalats om en sådan rättighet med betalningsmottagaren. Transaktionsbeloppet och de avgifter som dragits av ska i så fall redovisas separat för betalningsmottagaren.

Om andra utgifter än sådana som avses i 2 mom. dras av från betalningstransaktionens belopp, ansvarar betalarens tjänsteleverantör för att betalningsmottagaren får den betalningstransaktion som betalaren initierat till

fullt belopp eller med avdrag endast av avgifterna enligt 2 mom. Samma ansvar har betalningsmottagarens tjänsteleverantör, om transaktionen har initierats av eller via betalningsmottagaren.

46 §

Avgifter för genomförande av betalningstransaktioner

Betalaren och betalningsmottagaren ansvarar för de avgifter som deras respektive tjänsteleverantör tar ut för genomförande av betalningstransaktioner. Parterna får dock avtala annat om ansvaret för avgifterna, om konvertering av valuta ingår i transaktionen.

5 kap.

Betalningstransaktioners genomförandetid och valuteringsdag

47 §

Genomförandetid som ska iakttas av betalarens tjänsteleverantör

Betalarens tjänsteleverantör ska betala betalningstransaktionens belopp till betalningsmottagarens tjänsteleverantörs konto senast följande bankdag efter mottagandet av betalningsuppdraget eller, om transaktionen har initierats på papper, den andra bankdagen efter mottagandet.

48 §

Överföringstid som ska iakttas av betalningsmottagarens tjänsteleverantör

Betalningsmottagarens tjänsteleverantör ska överföra ett uppdrag som gäller en betalningstransaktion som initierats av eller via betalningsmottagaren till betalarens tjänsteleverantör inom den tidsfrist som avtalats med betalningsmottagaren.

49 §

Genomförandetid som ska iakttas av betalningsmottagarens tjänsteleverantör

Betalningsmottagarens tjänsteleverantör

ska betala betalningstransaktionens belopp till betalningsmottagarens betalkonto omedelbart efter att beloppet har krediterats leverantörens konto. Om mottagaren inte har något betalkonto som förvaltas av leverantören, ska betalningsmottagarens tjänsteleverantör inom samma tid ställa betalningstransaktionens belopp till betalningsmottagarens förfogande.

50 §

Genomförandetid för betalningstransaktioner som genomförs med betalningsinstrument för låga belopp

Om det vid betalningstransaktionen används ett betalningsinstrument för låga belopp får betaltjänstanvändaren och tjänsteleverantören avtala att transaktionen ska genomföras inom någon annan tidsfrist än den som föreskrivs i 47 och 49 §.

51 §

Valuteringsdag

Valuteringsdagen för debitering av betalarens betalkonto får tidigast vara den dag då betalningstransaktionens belopp debiteras detta betalkonto.

Valuteringsdagen för kreditering av betalningsmottagarens betalkonto ska vara senast den bankdag då betalningstransaktionens belopp krediteras betalningsmottagarens tjänsteleverantörs konto.

52 §

Kontantinsättning på betalkonto

Om det görs en kontantinsättning i betalkontots valuta på ett betalkonto som förvaltas av en tjänsteleverantör, ska tjänsteleverantören ställa medlen till kontoinnehavarens förfogande

1) omedelbart efter det att tjänsteleverantören har tagit emot medlen, om kontoinnehavaren är konsument,

2) senast följande bankdag efter den dag då tjänsteleverantören har tagit emot medlen, om kontoinnehavaren inte är konsument.

I de fall som avses i 1 mom. ska tjänsteleverantören bestämma att valuteringsdag är senast den dag då medlen tagits emot, om kontoinnehavaren är konsument. Om kontoinnehavaren inte är konsument, ska som valuteringsdag anges senast den bankdag som följer på den dag då tjänsteleverantören tagit emot medlen.

6 kap.

Betalningsinstrument

53 §

Skyldigheter som gäller betalningsinstrument

Innehavaren av ett betalningsinstrument ska använda detta i enlighet med villkoren för beviljande och användning. Innehavaren ska i synnerhet vidta skäliga åtgärder för att skydda betalningsinstrumentet inklusive dess identifieringsuppgifter. Innehavaren blir skyldig att skydda betalningsinstrumentet inklusive identifieringsuppgifterna när han eller hon mottar dem.

Tjänsteleverantören ska för sin del se till att betalningsinstrumentets identifieringsuppgifter inte är tillgängliga för andra än innehavaren av betalningsinstrumentet.

54 §

Anmälan om att betalningsinstrument förlorats

Innehavaren av ett betalningsinstrument ska utan ogrundat dröjsmål efter upptäckten underrätta tjänsteleverantören eller någon annan som tjänsteleverantören utsett om att betalningsinstrumentet har förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen.

Innehavaren av ett betalningsinstrument har rätt att på begäran få ett intyg av sin tjänsteleverantör om att han eller hon har gjort en sådan anmälan som avses i 1 mom. Intyget ska begäras inom 18 månader efter anmälan.

55 §

Medel för att anmäla att betalningsinstrument förlorats

Tjänsteleverantören ska se till att innehavaren av ett betalningsinstrument när som helst kan underrätta tjänsteleverantören eller någon annan som tjänsteleverantören utsett om att betalningsinstrumentet har förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen.

56 §

Tjänsteleverantörens skyldighet att spärra betalningsinstrument

Tjänsteleverantören ska förhindra att betalningsinstrument används när innehavaren har anmält att det har förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen.

57 §

Tjänsteleverantörens rätt att spärra betalningsinstrument

Om parterna så avtalat i ramavtalet, har tjänsteleverantören rätt att förhindra att betalningsinstrument används om

- 1) en säker användning av betalningsinstrumentet äventyras,
- 2) det finns skäl att misstänka att betalningsinstrumentet använts obehörigen eller bedrägligt, eller
- 3) betalningsinstrumentet har kreditutrymme och risken för att den betaltjänst användare som ansvarar för betalning av krediten inte kan fullfölja sitt betalningsansvar har ökat väsentligt.

Tjänsteleverantören ska på avtalat sätt på förhand underrätta innehavaren av betalningsinstrumentet om att användningen av detta förhindras och om skälen till att så sker. Anmälan kan dock göras omedelbart efter det att användningen av betalningsinstrumentet förhindrats, om detta är motiverat för att förebygga eller begränsa skadorna.

Anmälan får inte göras, om detta äventyrar betaltjänsternas tillförlitlighet eller säkerhet eller förbjuds någon annatstans i lag.

58 §

Återställande av möjligheten att använda ett betalningsinstrument

Tjänsteleverantören ska återställa möjligheten att använda ett betalningsinstrument eller ersätta det med ett nytt betalningsinstrument så snart det inte längre finns orsak att förhindra användningen av instrumentet.

Tjänsteleverantören ska se till att innehavaren av ett betalningsinstrument när som helst kan be leverantören återställa möjligheten att använda instrumentet.

59 §

Sändande av betalningsinstrument

Tjänsteleverantören får utan uttrycklig begäran sända ett betalningsinstrument till en betaltjänstanvändare endast om ett betalningsinstrument som redan innehas av användaren ska ersättas med ett nytt.

60 §

Avgift eller nedsättning vid användning av betalningsinstrument

Tjänsteleverantören får inte hindra betalningsmottagaren från att av betalaren begära en avgift vid användning av ett visst betalningsinstrument och inte heller från att erbjuda en nedsättning på grund av att ett betalningsinstrument används.

Den avgift som betalningsmottagaren tar ut för användning av ett betalningsinstrument ska vara rimlig och den får inte överskrida betalningsmottagarens faktiska kostnader.

61 §

Förlust av betalningsinstrument för låga belopp

Om användningen av ett betalningsinstrument för låga belopp inte kan förhindras på grund av dess egenskaper, får betaltjänstanvändaren och tjänsteleverantören avtala om att 54—56 § inte ska tillämpas på avtal om betalningsinstrumentet för låga belopp.

7 kap.

Ansvar och återbetalning*Ansvarsbestämmelser*

62 §

Betaltjänstanvändares ansvar för obehörig användning av betalningsinstrument

En betaltjänstanvändare som har ingått avtal om ett betalningsinstrument med en tjänsteleverantör ansvarar för obehörig användning av betalningsinstrumentet endast om

1) betaltjänstanvändaren eller någon annan innehavare av betalningsinstrumentet har överlåtit det till någon som inte är behörig att använda det,

2) betalningsinstrumentet har förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen på grund av att betaltjänstanvändaren eller någon annan innehavare av betalningsinstrumentet av vårdslöshet har försummat sina skyldigheter enligt 53 § 1 mom., eller

3) betaltjänstanvändaren eller någon annan innehavare av betalningsinstrumentet har försummat att utan ogrundat dröjsmål efter upptäckten underrätta tjänsteleverantören eller någon annan som denne utsett om att betalningsinstrumentet har förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen.

I de fall som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten är betaltjänstanvändarens ansvar för obehörig användning av betalningsinstrumentet högst 150 euro. Denna begränsning tillämpas dock inte om betaltjänstanvändaren eller någon annan innehavare av betalningsinstrumentet har handlat avsiktligt eller grovt vårdslöst.

Betaltjänstanvändaren ansvarar inte för obehörig användning av betalningsinstrumentet

1) till den del som betalningsinstrumentet har använts efter att tjänsteleverantören eller någon annan som denne utsett har underrättats om att betalningsinstrumentet förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen,

2) om tjänsteleverantören har försummat

att se till att en innehavare av ett betalningsinstrument har möjlighet att när som helst göra anmälan enligt 1 punkten, eller

3) om betalningsmottagaren vid användningen av betalningsinstrumentet inte vederbörligen har försäkrat sig om betalarens rätt att använda instrumentet.

Trots 3 mom. är betaltjänstanvändaren ansvarig för obehörig användning av ett betalningsinstrument, om användaren eller någon annan innehavare av betalningsinstrumentet avsiktligt har lämnat en oriktig anmälan eller annars handlat bedrägligt.

63 §

Tjänsteleverantörens ansvar för obehöriga betalningstransaktioner

Om en betalningstransaktion har genomförts obehörigen och om inte något annat följer av 62 § ska tjänsteleverantören till den kund vars medel har använts för att genomföra transaktionen omedelbart återbetala transaktionens belopp till kunden eller återställa det debiterade betalkontots kontoställning till vad den skulle ha varit om debiteringen inte hade ägt rum.

64 §

Ansvar för icke genomförda eller felaktigt genomförda betalningstransaktioner som initierats av betalaren

Om en betalningstransaktion som initierats av betalaren inte har genomförts eller om den har genomförts felaktigt, ska betalarens tjänsteleverantör utan onödigt dröjsmål återbetala betalningstransaktionens belopp till betalaren eller återställa det debiterade betalkontots kontoställning till vad den skulle ha varit om debiteringen inte hade ägt rum.

Återbetalningsskyldighet föreligger dock inte om betalarens tjänsteleverantör kan styrka att betalningsmottagarens tjänsteleverantör har tagit emot betalningstransaktionens belopp inom den tidsfrist som avses i 47 §. Betalningsmottagarens tjänsteleverantör ska i dessa fall omedelbart betala betalningstransaktionens belopp till betalningsmottagarens betalkonto eller, om betalningsmottagaren

inte använder något betalkonto, ställa betalningstransaktionens belopp till betalningsmottagarens förfogande.

65 §

Ansvar för icke genomförda eller felaktigt genomförda betalningstransaktioner som initierats av eller via betalningsmottagaren

Om en betalningstransaktion som initierats av eller via betalningsmottagaren inte har genomförts eller om den har genomförts felaktigt, ska betalarens tjänsteleverantör utan onödigt dröjsmål återbetala betalningstransaktionens belopp till betalaren eller återställa det debiterade betalkontots kontoställning till vad den skulle ha varit om debiteringen inte hade ägt rum.

Återbetalningsskyldighet föreligger dock inte om det faktum att betalningstransaktionen inte genomförts eller genomförts felaktigt beror på att betalningsmottagarens tjänsteleverantör har försummat sina skyldigheter enligt 48 eller 49 §.

66 §

Spårning av betalningstransaktioner

Om en betalningstransaktion som initierats av betalaren inte har genomförts eller om den har genomförts felaktigt, ska betalarens tjänsteleverantör på betalarens begäran omedelbart försöka spåra transaktionen. Betalaren ska underrättas om resultatet av spårningen.

Om en betalningstransaktion som initierats av eller via betalningsmottagaren inte har genomförts eller om den har genomförts felaktigt, ska betalningsmottagarens tjänsteleverantör på betalningsmottagarens begäran omedelbart försöka spåra transaktionen. Betalningsmottagaren ska underrättas om resultatet av spårningen.

Tjänsteleverantören får av betaltjänstanvändaren ta ut de avgifter som tjänsteleverantören på grund av spårningen måste betala till betalarens eller betalningsmottagarens tjänsteleverantör, om denne deltar i genomförandet av betalningstransaktionen och är etablerad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Uttaget av avgifter förutsätter

att det har avtalats om denna rättighet i ramavtalet eller att tjänsteleverantören sedan betaltjänstanvändaren begärt spårning av betalningstransaktionen har informerat användaren om ansvaret för avgifterna och att användaren därefter har godkänt att spårningen inleds.

67 §

Skyldighet att återbetala avgifter och ersätta ränta

Om en betalningstransaktion inte har genomförts eller om den har genomförts felaktigt, har betaltjänstanvändaren rätt till återbetalning från tjänsteleverantören av de avgifter som tagits ut av användaren för transaktionen. Dessutom har betaltjänstanvändaren rätt att av tjänsteleverantören få ersättning för ränta som betaltjänstanvändaren blir tvungen att betala eller som betaltjänstanvändaren inte får till följd av att transaktionen inte genomförts eller genomförts felaktigt.

68 §

Felaktiga unika identifikationskoder

Tjänsteleverantören är inte ansvarig enligt 64—67 § för en betalningstransaktion som inte genomförts eller som genomförts felaktigt, om detta beror på att den unika identifikationskod som lämnats av betaltjänstanvändaren är felaktig.

Betalarens tjänsteleverantör ska dock i det fall som avses i 1 mom. vidta skäligen åtgärder för att återvinna de medel som den felaktigt genomförda betalningstransaktionen avsåg. Om så har avtalats i ramavtalet får tjänsteleverantören ta ut en avgift av betaltjänstanvändaren för återvinningen av de medel som transaktionen avsåg. De avgifter som tas ut ska vara rimliga och de får inte överskrida tjänsteleverantörens faktiska kostnader.

69 §

Skadestånd

Tjänsteleverantören är skyldig att ersätta skada som dennes förfarande i strid med

denna lag eller avtal har orsakat en betaltjänstanvändare.

Tjänsteleverantören är dock skyldig att ersätta indirekt skada som orsakats betaltjänstanvändaren endast om skadan beror på vårdslöshet på tjänsteleverantörens sida.

Som indirekt skada anses

1) inkomstförlust som betaltjänstanvändaren lider på grund av tjänsteleverantörens felaktiga förfarande eller av åtgärder som föranleds av detta,

2) skada som beror på en förpliktelse som grundar sig på något annat avtal, och

3) annan skada av samma slag som är svår att förutse.

Skada som avses i 2 mom. anses dock inte som indirekt skada i den mån den orsakas av åtgärder för att begränsa annan typ av skada.

Tjänsteleverantörens ansvar för indirekt skada som förorsakats genom fel eller försummelse när betalningsuppdraget utförs kan genom avtal uteslutas eller begränsas. Tjänsteleverantören kan dock inte åberopa ansvarsbegränsningsvillkoret om leverantören eller någon för vars förfarande denne ansvarar har orsakat skadan med avsikt eller av grov vårdslöshet.

70 §

Anmälan om obehöriga, icke genomförda eller felaktigt genomförda betalningstransaktioner

Betalningstransaktionen har rätt att av tjänsteleverantören få återbetalning av betalningstransaktionens belopp eller annan kompensation på det sätt som föreskrivs i detta kapitel, bara om användaren underrättar tjänsteleverantören om en obehörig, icke genomförd eller felaktigt genomförd betalningstransaktion utan onödigt dröjsmål efter att han eller hon upptäckt den och senast 13 månader efter det att betalningstransaktionens belopp debiterats eller krediterats betalkontot. Den sistnämnda tidsfristen tillämpas dock inte om tjänsteleverantören inte har informerat betaltjänstanvändaren om betalningstransaktionen på det sätt som föreskrivs i 2 kap.

71 §

Felanmälan i andra fall

En betaltjänstanvändare har rätt att av tjänsteleverantören få ersättning för skada som har uppkommit till följd av något annat fel än ett sådant som avses i 70 §, bara om användaren underrättar tjänsteleverantören om felet inom en skälig tid efter det att användaren upptäckte eller borde ha upptäckt felet. Betaltjänstanvändaren har oberoende av denna paragraf rätt till ersättning om tjänsteleverantören har handlat grovt vårdslöst eller i strid mot tro och heder.

72 §

Bevisbörda

Om en betaltjänstanvändare nekar till att ha gett sitt samtycke till att en betalningstransaktion genomförs, ska användarens tjänsteleverantör kunna styrka att samtycket har getts på avtalat sätt. Om betaltjänstanvändaren hävdar att betalningstransaktionen inte har genomförts korrekt, ska tjänsteleverantören kunna styrka att betalningstransaktionen har registrerats och kontoförts korrekt och inte påverkats av ett tekniskt fel eller någon annan bristfällighet.

Den omständigheten att tjänsteleverantören kan styrka att samtycke till att betalningstransaktionen genomförs har getts med betalningsinstrumentet är inte nödvändigtvis tillräckligt för att visa att innehavaren av instrumentet har gett sitt samtycke till transaktionen, handlat bedrägligt eller avsiktligt eller av grov vårdslöshet försummat sina skyldigheter enligt 53 och 54 §.

73 §

Övriga rättigheter

Bestämmelserna i 63—67 och 69 § begränsar inte betaltjänstanvändarens övriga rättigheter enligt lag eller avtal.

74 §

Tjänsteleverantörens rätt till återkrav

Om en tjänsteleverantör med stöd av 64, 65 eller 67 § har blivit ansvarig inför betaltjänstanvändaren för ett fel som beror på en annan tjänsteleverantör eller förmedlare som är delaktig i genomförandet av betalningstransaktionen, har tjänsteleverantören rätt att få den återbetalning eller kompensation som denne betalat av tjänsteleverantören eller förmedlaren i fråga.

Bestämmelserna i 1 mom. begränsar inte tjänsteleverantörens övriga rättigheter enligt lag eller avtal.

75 §

Force majeure

Ansvar enligt detta kapitel föreligger inte om den part som åläggs ansvar kan styrka att skyldigheten inte kunde uppfyllas på grund av sådana osedvanliga eller oförutsägbara omständigheter som parten inte har något inflytande över och vars konsekvenser hade varit omöjliga att avvärja ens med iakttagande av största möjliga omsorgsfullhet.

Tjänsteleverantören är heller inte ansvarig enligt detta kapitel, om uppfyllandet av förpliktelser som anges i denna lag eller i avtal strider mot tjänsteleverantörens skyldigheter enligt vad som föreskrivs någon annanstans i lag.

76 §

Skadebegränsning och jämkning av skadestånd

En betaltjänstanvändare som lider skada ska vidta skäliga åtgärder för att begränsa sin skada. Om användaren försummar detta, får denne själv bära en motsvarande del av förlusten.

Skadestånd på grund av ett förfarande som strider mot lag eller avtal kan jämkas, om skadeståndet är oskäligt med hänsyn till orsaken till överträdelsen, betaltjänstanvändarens eventuella medverkan till skadan, vederlaget för betaltjänsten, tjänsteleverantörens möjlig-

heter att förutse och hindra uppkomsten av skadan samt omständigheterna i övrigt.

77 §

Avtal om ansvar vid användning av betalningsinstrument för låga belopp

Om användningen av ett betalningsinstrument för låga belopp inte kan förhindras på grund av dess egenskaper, kan betaltjänst användaren och tjänsteleverantören avtala att 62 § 3 mom. 1 och 2 punkten inte ska tillämpas på avtalet om det betalningsinstrumentet.

Om betalningsinstrumentet för låga belopp till sina egenskaper är sådant att användarens identitet inte framgår vid användningen, eller om tjänsteleverantören av andra orsaker i anslutning till betalningsinstrumentets egenskaper inte kan styrka att innehavaren av instrumentet har gett sitt samtycke till genomförandet av betalningstransaktionen, kan parterna avtala att 62 § 1 och 2 mom. och 3 mom. 3 punkten samt 63 och 72 § inte ska tillämpas på avtalet om det betalningsinstrumentet.

78 §

Ansvar vid användning av elektroniska pengar

Bestämmelserna i 62 och 63 § ska tillämpas på elektroniska pengar som avses i 6 § 1 mom. i kreditinstitutslagen bara om tjänsteleverantören har möjlighet att förhindra användning av kontot eller betalningsinstrumentet.

Återbetalning

79 §

Villkor för återbetalning

Betalarens tjänsteleverantör ska på betalarens begäran till denne återbetala hela beloppet av en betalningstransaktion som initierats av eller via en betalningsmottagare, om beloppet av betalningstransaktionen

1) inte exakt framgår av det samtycke som betalaren gett, och

2) överstiger det belopp som betalaren rimligen kunde ha förväntat sig med hänsyn till sitt tidigare konsumtionsmönster, villkoren i ramavtalet och andra omständigheter.

Betalaren och dennes tjänsteleverantör kan i ramavtalet komma överens om att betalaren vid direktdebitering inte har rätt till återbetalning, om betalaren har gett sitt samtycke till att betalningstransaktionen genomförs till sin tjänsteleverantör och tjänsteleverantören eller betalningsmottagaren på avtalat sätt har underrättat betalaren om debiteringen minst fyra veckor före förfallodagen.

80 §

Tidsfrist för och behandling av återbetalningsbegäran

Betalaren ska begära återbetalning av tjänsteleverantören inom åtta veckor från den dag då betalningstransaktionens belopp debiterades.

Tjänsteleverantören ska återbetala betalningstransaktionens belopp i dess helhet till betalaren inom tio bankdagar från mottagandet av begäran om återbetalning. Om tjänsteleverantören vägrar återbetala betalningstransaktionens belopp ska leverantören ange skälen för vägran samt de myndigheter och andra motsvarande organ som betalaren kan hänskjuta ärendet till.

8 kap.

Betalningars giltighet gentemot utomstående samt betalningstidpunkten

81 §

Betalningars giltighet gentemot utomstående

En betalning är giltig gentemot betalarens borgenärer och andra utomstående när betalningsmottagarens tjänsteleverantör har fått de uppgifter som behövs för att kreditera betalningsmottagarens betalkonto med betalningstransaktionens belopp och

1) betalningstransaktionens belopp har krediterats betalningsmottagarens tjänsteleverantörs konto, eller

2) de villkor som betalningsmottagarens tjänsteleverantör har ställt beträffande täckning för betalningstransaktionen annars har uppfyllts.

En betalning är dock alltid giltig gentemot utomstående när betalningstransaktionens belopp har krediterats betalningsmottagarens betalkonto.

82 §

Tidpunkten då betalaren befrias från sin betalningsskyldighet gentemot betalningsmottagaren

Betalaren ska anses ha uppfyllt sin skyldighet att betala betalningstransaktionens belopp till betalningsmottagaren när betalningen med stöd av 81 § har blivit giltig gentemot utomstående, om inte något annat föreskrivs eller något annat följer av avtal eller rådande praxis mellan betalaren och betalningsmottagaren eller av handelsbruk eller annan sedvänja som ska anses vara bindande för betalaren och betalningsmottagaren.

9 kap.

Tillsyn

83 §

Tillsynsmyndigheter

Finansinspektionen övervakar att denna lag efterlevs när det gäller dess tillsynsobjekt. Också konsumentombudsmannen övervakar att lagen iakttas när betaltjänstanvändaren är en konsument.

Finansinspektionen och konsumentombudsmannen ska ha ett ändamålsenligt samarbete. När de utför sina tillsynsuppgifter ska de vid behov samarbeta med Kommunikationsverket.

Tjänsteleverantörer är skyldiga att till tillsynsmyndigheten överlämna de handlingar som gäller betaltjänster och som behövs för tillsynen.

84 §

Fullgörande av Finansinspektionens tillsynsuppgifter

Bestämmelser om hur Finansinspektionen ska fullgöra sina tillsynsuppgifter, om dess rätt att bestämma om påföljder och om att föra ärenden till marknadsdomstolen finns i 5 kap. i lagen om Finansinspektionen (878/2008).

85 §

Meddelande av förbud i konsumentskyddsärenden

Om det är nödvändigt med hänsyn till konsumentskyddet, kan en tjänsteleverantör som bryter mot bestämmelserna i denna lag vid tillhandahållandet av betaltjänster till konsumenterna, på ansökan av konsumentombudsmannen förbjudas att fortsätta eller upprepa förfarandet eller ett därmed jämförbart förfarande. Förbudet ska förenas med vite, om detta inte av särskilda skäl är obehövligt.

Förbud som avses i 1 mom. meddelas av marknadsdomstolen. Marknadsdomstolen kan även meddela temporärt förbud som gäller tills saken är slutligt avgjord. I fråga om marknadsdomstolen och dess behandling av ärenden gäller dessutom vad som föreskrivs särskilt.

Konsumentombudsmannen kan meddela förbud som avses i 1 mom. och temporära förbud enligt vad lagen om Konsumentverket (1056/1998) föreskriver om förbud som meddelas av konsumentombudsmannen.

10 kap.

Särskilda bestämmelser och ikraftträdande

86 §

Behandling av personuppgifter

På behandlingen av personuppgifter inom betaltjänstverksamheten tillämpas personuppgiftslagen (523/1999).

En tjänsteleverantör får trots 11 § i personuppgiftslagen och trots vad som föreskrivs

om sekretessbeläggning av uppgifter, till en annan tjänsteleverantör lämna ut och annars behandla uppgifter om misstänkta och begångna brott mot sin betaltjänstverksamhet, om behandlingen av uppgifterna är nödvändig för att förhindra eller utreda brott i anslutning till betaltjänster.

En tjänsteleverantör får inte registrera uppgifter om brott eller lämna ut sådan information till en annan tjänsteleverantör innan brottet har anmälts till polisen eller någon annan förundersökningsmyndighet eller till en åklagare. Informationen får dock registreras och lämnas ut redan före en sådan anmälan, om detta är nödvändigt för att avvärja ett allvarligt eller omfattande hot mot betaltjänstverksamheten.

Uppgifter om brott ska gallras ur registret så snart det inte längre finns någon i 2 mom. nämnd grund för behandlingen. Grunden och behovet av behandling ska bedömas minst vart femte år.

87 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2010.

Genom denna lag upphävs lagen av den 28 juli 1999 om betalningsöverföringar (821/1999) jämte ändringar.

88 §

Övergångsperioder

Om betalaren och dennes tjänsteleverantör så avtalar kan betalningstransaktionens belopp vid andra än inhemska transaktioner före den 1 januari 2012 med avvikelse från genomförandetiden enligt 47 § krediteras betalningsmottagarens tjänsteleverantörs konto senast den tredje bankdagen eller, om betalningstransaktionen har initierats på papper, senast den fjärde bankdagen efter mottagandet av betalningsuppdraget.

På ramavtal om genomförande av betalningstransaktioner enligt 1 § 2 mom. 6 punkten tillämpas fram till den 1 september 2010 de bestämmelser som gällde när lagen träder i kraft i stället för 19—21 och 34 §.

89 §

Övriga övergångsbestämmelser

Om ramavtalet har ingåtts innan denna lag trätt i kraft gäller betaltjänstanvändarens rätt att enligt 16 § få ramavtalets villkor av tjänsteleverantören sådana ramavtalsvillkor som tillämpas när denna lag träder i kraft eller som blir tillämpliga efter ikraftträdandet.

På en betalningstransaktion för vilken betalningsuppdraget innan denna lag trätt i kraft tagits emot av den betaltjänstanvändares tjänsteleverantör som initierat betalningstransaktionen ska i stället för 19 och 20 §, 21 § 2—4 mom., 23, 24, 38—40, 44—46, 64—68, 70, 72, 74 och 79—82 § tillämpas de bestämmelser som gällde när denna lag träder i kraft.

De bestämmelser som gällde när denna lag träder i kraft ska i stället för 41, 42, 47, 48 och 88 § tillämpas på betalningstransaktioner för vilka tjänsteleverantören har tagit emot betalningsuppdraget innan denna lag träder i kraft.

Med avvikelse från 30 § får tjänsteleverantören föreslå ändringar i ett ramavtal som ingåtts före denna lags ikraftträdande också på något annat än ett varaktigt sätt, om orsaken till att ett varaktigt sätt inte kan användas är att tjänsteleverantören inte känner till betaltjänstanvändarens identitet eller någon annan jämförbar orsak.

På avtal som har ingåtts före denna lags ikraftträdande ska 33 § 1 och 2 mom. inte tillämpas.

På tidsbundna ramavtal som har ingåtts före denna lags ikraftträdande ska 34 § inte tillämpas.

Om ramavtalet har sagts upp före denna lags ikraftträdande ska 36 § inte tillämpas.

Om anmälan om att betalningsinstrument förlorats har gjorts före denna lags ikraftträdande ska 54 § 2 mom. inte tillämpas.

I stället för lagens 62 § ska de bestämmelser tillämpas som gällde när denna lag träder i kraft, om det förfarande för vilket betaltjänstanvändaren avkrävs ansvar har inträffat innan denna lag träder i kraft. Till den del som ett betalningsinstrument har använts obehörigen efter denna lags ikraftträdande tillämpas dock 62 §, om inte tillämpning av

den tidigare lagen leder till ett fördelaktigare resultat för betaltjänstanvändaren.

Om kundens medel har debiterats betal-kontot eller annars använts för att genomföra en betalningstransaktion före denna lags ikraftträdande ska 63 § inte tillämpas.

Om tjänsteleverantörens förfarande som det krävs ersättning för har inträffat för denna lags ikraftträdande ska 69, 71 och 76 § inte tillämpas.

Helsingfors den 30 april 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

Lag**om ändring av 7 kap. 19 § i konsumentskyddslagen**

Given i Helsingfors den 30 april 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i konsumentskyddslagen av den 20 januari 1978 (38/1978) 7 kap. 19 §, sådan den lyder i lag 385/1986, som följer:

7 kap.

Konsumentkrediter

19 §

Kontoinnehavaren svarar för obehörig användning av kreditkort eller annat identifieringsmedel som berättigar till kontokredit endast om

1) kontoinnehavaren har överlåtit identifieringsmedlet till någon som inte är behörig att använda det,

2) identifieringsmedlet har förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen på grund av kontoinnehavarens vårdslöshet, eller

3) kontoinnehavaren har underlåtit att utan ogrundat dröjsmål efter upptäckten underrätta kreditgivaren om att identifieringsmedlet har förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen.

I de fall som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten är kontoinnehavarens ansvar för obehörig användning av identifieringsmedlet högst 150 euro. Denna begränsning tillämpas inte om kontoinnehavarens förfarande har varit avsiktligt eller grovt vårdslöst.

Kontoinnehavaren svarar inte för obehörig användning av identifieringsmedlet

1) till den del som identifieringsmedlet har

använts efter det att kreditgivaren har under rättats om att identifieringsmedlet har förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen, eller

2) om säljaren eller den som utför en tjänst eller någon som i egenskap av representant för en sådan har tagit emot identifieringsmedlet inte på lämpligt sätt har försäkrat sig om innehavarens rätt att använda sig av detta.

Trots 3 mom. är kontoinnehavaren ansvarig för obehörig användning av identifieringsmedlet om denne avsiktligt lämnat en oriktig anmälan eller annars handlat bedrägligt.

Bestämmelserna i 1—4 mom. tillämpas inte på identifieringsmedel på vilka tillämpas vad som i betaltjänstlagen (290/2010) föreskrivs om betalningsinstrument.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2010.

Om det förfarande som leder till att kontoinnehavaren ställs till ansvar har skett innan denna lag träder i kraft ska i stället för denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Till den del som identifieringsmedlet har använts obehörigen efter denna lags ikraftträdande tillämpas dock denna lag, om inte tillämpning av den lag som gällde vid ikraftträdandet leder till ett fördelaktigare resultat för kontoinnehavaren.

Helsingfors den 30 april 2010

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Tuija Brax*RP 169/2009
EkUB 4/2010
RSv 38/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG; (32007L0064) EUT nr L 319, 5.12.2007, s. 1

Nr 292

L a g

om ändring av 79 a och 80 § i kommunikationsmarknadslagen

Given i Helsingfors den 30 april 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i kommunikationsmarknadslagen av den 23 maj 2003 (393/2003) 80 § 2 mom. och
fogas till 79 a §, sådan den lyder i lag 759/2006, ett nytt 4 mom. som följer:

79 a §

*Obehörig användning av kommunikations-
tjänst*

Om en anslutning eller ett annat vid administreringen av kommunikationstjänsten använt medel har använts för genomförande av betalningstransaktioner enligt 1 § 2 mom. 6 punkten i betaltjänstlagen (290/2010), gäller i fråga om användarens ansvar för obehöriga transaktioner vad som föreskrivs i den lagen.

80 §

Specificerad teleräkning

Teleföretaget ska oberoende av räkningens storlek utan begäran och avgiftsfritt specificera avgifterna för andra tjänster än kommunikationstjänster. Om en anslutning har använts för genomförande av betalningstransaktioner enligt 1 § 2 mom. 6 punkten i betaltjänstlagen, gäller i fråga om teleföretagets skyldighet att informera om betalningstransaktionerna vad som föreskrivs i den lagen.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2010.

Helsingfors den 30 april 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

RP 169/2009
EkUB 4/2010
RSv 38/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG; (32007L0064) EUT nr L 319, 5.12.2007, s. 1

Nr 293

L a g**om ändring av lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem**

Given i Helsingfors den 30 april 2010

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till lagen av den 26 november 1999 om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem (1084/1999) en ny 13 a § som följer:

13 a §

Behandling av personuppgifter

På behandling av personuppgifter vid avveckling av betalningar inom avvecklingssystem tillämpas personuppgiftslagen (523/1999).

En deltagare i ett avvecklingssystem får trots 11 § i personuppgiftslagen och trots vad som föreskrivs om sekretessbeläggning av uppgifter, till en annan deltagare lämna ut och annars behandla uppgifter om misstänkta och begångna brott mot sin betalningsförmedlingsverksamhet, om behandlingen av uppgifterna är nödvändig för att förhindra eller utreda brott som gäller betalningsförmedlingen.

En deltagare i ett avvecklingssystem får inte registrera uppgifter som gäller brottet eller lämna ut sådan information till en annan deltagare innan brottet har anmälts till polisen eller någon annan förundersökningsmyndighet eller till en åklagare. Informationen får dock registreras och lämnas ut redan före en sådan anmälan, om detta är nödvändigt för att avvärja ett allvarligt eller omfattande hot mot betalningsförmedlingsverksamheten.

Uppgifter om brott ska gallras ur registret så snart det inte längre finns någon grund enligt 2 mom. för behandlingen. Grunden och behovet av behandling ska bedömas minst vart femte år.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2010.

Helsingfors den 30 april 2010

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Tuija Brax*

RP 169/2009
 EkUB 4/2010
 RSv 38/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG; (32007L0064) EUT nr L 319, 5.12.2007, s. 1

Nr 294

L a g**om ändring av 13 § i personuppgiftslagen**

Given i Helsingfors den 30 april 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i personuppgiftslagen av den 22 april 1999 (523/1999) 13 § 2 mom. som följer:

13 §

Behandling av personbeteckning

En personbeteckning får behandlas vid kreditgivning eller indrivning av fordringar, i försäkrings-, kreditinstituts-, betaltjänst-, ut-
hyrnings-, och utlåningsverksamhet, i kredit-
upplysningsverksamhet, inom hälsovården,

inom socialvården och inom annan verksamhet för att tillförsäkra social trygghet eller i ärenden som gäller tjänste- och arbetsavtalsförhållanden och andra anställningsförhållanden och förmåner som har samband med dessa.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2010.

Helsingfors den 30 april 2010

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Tuija Brax*

RP 169/2009
EkUB 4/2010
RSv 38/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG; (32007L0064) EUT nr L 319, 5.12.2007, s. 1

Nr 295

L a g**om ändring av 2 och 3 § i lagen om behandling av vissa marknadsrättsliga ärenden**

Given i Helsingfors den 30 april 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 december 2001 om behandling av vissa marknadsrättsliga ärenden (1528/2001) 3 § 1 mom. 8 punkten och 2 mom., av dem 2 mom. sådant det lyder i lag 917/2008, och

fogas till 2 § en ny 7 punkt, i stället för den 7 punkt som upphävts genom nämnda lag 917/2008, och till 3 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 1497/2001 och i nämnda lag 917/2008, en ny 9 punkt som följer:

2 §

Marknadsrättsliga ärenden

Marknadsdomstolen behandlar ärenden
som hör till dess behörighet enligt

7) betaltjänstlagen (290/2010),

3 §

Anhängiggörande av ärenden

Vid marknadsdomstolen anhängiggörs ett
ärende som behandlas med stöd av

8) 13 § 2 mom. i lagen om indrivning av
fordringar, på ansökan av den näringsidkare
mot vilken ett i lagens 4 § avsett förfarande

riktas eller på ansökan av en registrerad för-
ening som bevakar näringsidkarnas intressen,

9) betaltjänstlagen på ansökan av konsu-
mentombudsmannen eller på ansökan av det
av Finansinspektionens tillsynsobjekt som
ärendet berör.

Ärenden som gäller utdömmande av vite
som förbud har förenats med blir emellertid i
sådana fall som avses i 1 mom. 2 punkten
anhängiga på ansökan av konsumentombuds-
mannen och i sådana fall som avses i 6
punkten på ansökan av Finansinspektionen.
Även i sådana fall som avses i 1 mom. 9
punkten blir ärenden som gäller utdömmande
av vite som har förelagts av Finansinspektio-
nen anhängiga på ansökan av Finansinspek-
tionen.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2010.

Helsingfors den 30 april 2010

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Tuija Brax*

RP 169/2009
EkUB 4/2010
RSv 38/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG; (32007L0064) EUT nr L 319, 5.12.2007, s. 1

Nr 296**L a g****om ändring av lagen om skatteuppbörd**

Given i Helsingfors den 30 april 2010

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 5 augusti 2005 om skatteuppbörd (609/2005) 13 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 240/2008, och
ändras 14 § som följer:

14 §

Dröjsmålsränta

Om en penninginrättning försummar att överföra skattemedel till skatteuppbördsmynd-

dighetens konto inom fastställd tid, ska penninginrättningen för dröjsmålstiden betala en årlig dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982).

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2010.

Helsingfors den 30 april 2010

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Tuija Brax*

RP 169/2009
EkUB 4/2010
RSv 38/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG; (32007L0064) EUT nr L 319, 5.12.2007, s. 1

Nr 297

L a g**om betalningsinstitut**

Given i Helsingfors den 30 april 2010

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag ska tillämpas på affärsverksamhet som består i att tillhandahålla betaltjänster.

Denna lag ska tillämpas på följande betaltjänster:

1) tjänster för kontantinsättning på eller kontantuttag från betalkonton och åtgärder för förvaltning och tillhandahållande av betalkonton,

2) genomförande av betalningstransaktioner genom girering enligt betaltjänstlagen (290/2010), genom överföring till tjänsteleverantörens betalkonto, genom direktdebitering eller med betalkort eller något annat betalningsinstrument,

3) utfärdande av betalningsinstrument,

4) inlösen som gäller betalningstransaktioner med betalningsinstrument,

5) tjänster där tjänsteleverantören tar emot medel från en betalare utan att öppna betalkonto i betalarens eller betalningsmottagarens namn med avsikt utslutande att överföra ett belopp som motsvarar de mottagna medlen till betalningsmottagaren eller en annan tjänsteleverantör som agerar på betalningsmottagarens vägnar eller där tjänsteleverantören tar emot medlen på betalnings-

mottagarens vägnar och ställer dem till betalningsmottagarens förfogande (*penningförmedling*),

6) genomförande av betalningstransaktioner där betalarens samtycke till betalningstransaktionen ges med mobiltelefon eller dator eller någon annan teleterminalutrustning eller datatekniska enheter, och betalningen görs till operatören för systemet eller nätet för telekommunikation eller informationsteknik vilken endast fungerar som förmedlare av betalningstransaktionen mellan betaltjänst användaren och leverantören av varan, tjänsten eller någon annan nytthet (*betaltjänst med tekniskt hjälpmedel*).

Lagens 40 § ska tillämpas på sådana sammanslutningar och företag som tillhandahåller betaltjänster enligt 2 § 1 mom.

2 §

Tjänster utanför tillämpningsområdet

Denna lag ska inte tillämpas på tjänster som tillhandahålls av

1) kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen (121/2007),

2) Statskontoret eller andra statliga myndigheter, landskapet Åland, kommunerna, samkommunerna eller andra regionala och lokala myndigheter,

3) Folkpensionsanstalten eller andra självständiga offentlighetsrättsliga inrättningar,

4) Europeiska centralbanken, Finlands Bank eller någon annan nationell centralbank,

5) företag som har beviljats koncession enligt lagen om posttjänster (313/2001),

6) bolag enligt lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998) eller av bolag enligt lagen om aktiebolaget Fonden för industriellt samarbete Ab (291/1979).

Denna lag ska inte heller tillämpas på följande tjänster:

1) penningtransporter,

2) tjänster vid förvärv av varor, tjänster eller andra nyttigheter där betalningsmottagaren ger betalaren kontanter som en del av betalningstransaktionen,

3) tjänster som baseras på instrument som kan användas för förvärv av varor, tjänster eller andra nyttigheter endast i lokaler som instrumentets utfärdare använder eller med stöd av avtal med utfärdaren, antingen inom ett begränsat nätverk av leverantörer av nyttigheter eller för förvärv av bestämda nyttigheter,

4) tjänster som består i att ta ut kontanter i kontantautomater, om tjänsteleverantören verkar på en eller flera kortutfärdares vägnar utan att vara part i ett ramavtal för betalkort som ingåtts med kunder som tar ut kontanter och förutsatt att tjänsteleverantören inte tillhandahåller andra betaltjänster.

3§

Betalningstransaktioner utanför tillämpningsområdet

Denna lag ska inte tillämpas på följande betalningstransaktioner:

1) förmedling av betalningar i samband med avtal om försäljning eller inköp av varor, tjänster eller andra nyttigheter som en handelsrepresentant eller motsvarande representant som avses i lagen om handelsrepresentanter och försäljare (417/1992) har förhandlat fram eller ingått för sin huvudman,

2) betalningstransaktioner som grundar sig på checkar, dragna växlar, kuponger, resecheckar, skuldebrev eller postanvisningar i pappersform dragna på tjänsteleverantören i syfte att ställa medel till betalningsmottagarens förfogande,

3) betalningstransaktioner som genomförs inom ett betalningssystem eller ett system för avveckling av värdepapper mellan tjänsteleverantörer och avvecklingsagenter, centrala motparter, clearingorganisationer eller centralbanker och andra deltagare i systemet,

4) betalningstransaktioner som avser egenomsförvaltning eller inlösen eller försäljning av värdepapper och som genomförs av värdepappersföretag, kreditinstitut, företag för kollektiva investeringar, kapitalförvaltningsbolag, personer eller andra företag som avses i 3 punkten eller andra företag som kan förvara värdepapper,

5) betalningstransaktioner mellan ett moderföretag och dess dotterföretag eller mellan dotterföretag till ett och samma moderföretag, om den som förmedlar betaltjänsten hör till samma grupp.

4 §

Tillsyn

Finansinspektionen övervakar att denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser och föreskrifter efterlevs så som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen (878/2008) och i denna lag.

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *betaltjänstanvändare* den som enligt avtal med en tjänsteleverantör kan använda betaltjänst i egenskap av antingen betalare eller betalningsmottagare,

2) *betalningsinstitut* ett aktiebolag, andelslag, kommanditbolag, öppet bolag, europabolag enligt lagen om europabolag (742/2004) eller europaandelslag enligt lagen om europaandelslag (906/2006), som enligt denna lag har auktorisation att tillhandahålla betaltjänster,

3) *betalningssystem* ett på regler grundat system där ekonomiska åtaganden fastställs eller fullgörs eller betalningstransaktioner avvecklas,

4) *betalkonto* ett konto som kan användas för betalningstransaktioner,

5) *betalningstransaktion* en åtgärd där medel överförs, tas ut eller ställs till förfogande,

6) *medel* kontanter, på ett konto registrerat penningvärde och elektroniska pengar enligt 6 § 1 mom. i kreditinstitutslagen,

7) *ombud* en fysisk eller juridisk person som tillhandahåller betaltjänster på ett betalningsinstituts vägnar,

8) *grupp* en företagsgrupp som bildas av ett moderföretag enligt bokföringslagen (1336/1997), moderföretagets dotterföretag och dessas ägarintresseföretag enligt 2 § 10 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004),

9) *betaltjänstdirektivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt om upphävande av direktiv 97/5/EG.

2 kap.

Rätten att tillhandahålla betaltjänster

6 §

Tillståndsplikt för tillhandahållande av betaltjänster

Betaltjänster får tillhandahållas endast om auktorisation enligt denna lag har beviljats för verksamheten.

I lagen om utländska betalningsinstituts verksamhet i Finland (298/2010) föreskrivs om utländska betalningsinstituts rätt att tillhandahålla betaltjänster i Finland.

7 §

Undantag från tillståndsplikten för tillhandahållande av betaltjänster

Trots vad som föreskrivs i 6 § får en fysisk person som är stadigvarande bosatt i Finland eller en juridisk person som har sitt huvudkontor i Finland tillhandahålla betaltjänster utan auktorisation under de förutsättningar som föreskrivs i denna paragraf.

Betaltjänster får tillhandahållas utan auktorisation om beloppet av de betalningstransaktioner som en fysisk person genomfört under

de 12 månader som föregått bedömningen sammanlagt har uppgått till i genomsnitt högst tre miljoner euro i månaden. En fysisk person får tillhandahålla betaltjänster utan auktorisation om de betalningstransaktioner som denne genomfört under de 12 månader som föregått bedömningen sammanlagt har uppgått till i genomsnitt högst 50 000 euro i månaden.

När det sammanlagda beloppet av betalningstransaktionerna beräknas ska också de transaktioner beaktas som på en betaltjänstleverantörs vägnar har genomförts av dennes ombud. När verksamheten inleds ska det sammanlagda beloppet av betalningstransaktionerna uppskattas utifrån det i affärsplanen angivna uppskattade totalbeloppet, om inte Finansinspektionen av något särskilt skäl justerar affärsplanen.

Betaltjänster får inte tillhandahållas i enlighet med denna paragraf om en fysisk person som deltar i eller ansvarar för tillhandahållandet av tjänsterna inte är tillförlitlig på det sätt som avses i 13 § 3 mom.

På tjänsteverantörer som avses i denna paragraf ska inte tillämpas bestämmelserna i denna lag med undantag av vad som i 4 och 9 §, 10 § 1 och 2 punkten samt 16, 24 och 26 § föreskrivs om betalningsinstitut. Vad som i 26 § föreskrivs om skyddande av kundmedel ska tillämpas på tjänsteverantörer som avses i denna paragraf också då de endast tillhandahåller tjänster som avses i 9 § 1 mom. Den som avses i denna paragraf får inte etablera filialer eller tillhandahålla betaltjänster i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Om den gräns som nämns i 2 mom. överskrids ska tjänsteverantören ansöka om auktorisation enligt denna lag inom 30 dagar, anpassa sin verksamhet så att den stämmer överens med lagen i övrigt eller upphöra med verksamheten.

8 §

Anmälningsplikt när betaltjänster tillhandahålls utan auktorisation

Den som avser att tillhandahålla betaltjänster utan auktorisation ska underrätta Finansinspektionen om saken. Till anmälan ska fo-

gas en affärsplan varav framgår vilken typ av betaltjänster som ska tillhandahållas och den planerade verksamhetens omfattning samt en utredning varav framgår vilka fysiska personer som ska tillhandahålla eller ansvara för betaltjänsterna. Tjänsteleverantören ska dessutom utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om att verksamheten upphör och om betydande förändringar i verksamheten samt om förändringar i omständigheter som avses i 7 § 2—4 mom.

Finansinspektionen ska inom en månad efter att ha fått anmälan, eller om anmälan är bristfällig efter att anmälaren inkommit med de för avgörandet av ärendet nödvändiga handlingarna och utredningarna, avgöra om personen i fråga uppfyller förutsättningarna för verksamheten. Finansinspektionen ska omedelbart återkalla sitt beslut om verksamheten inte längre uppfyller de förutsättningar som nämns i 7 § 1 eller 4 mom.

Den som tillhandahåller betaltjänster utan auktorisation ska årligen underrätta Finansinspektionen om det sammanlagda beloppet av sina genomförda betalningstransaktioner. Finansinspektionen har dessutom rätt att av tjänsteleverantören i fråga få den övriga information som behövs för tillämpning av denna paragraf.

Finansinspektionen utfärdar för tillsynen behövliga närmare föreskrifter om anmälningsplikt enligt denna paragraf.

9 §

Tillåten affärsverksamhet

Utöver betaltjänster som nämns i auktorisationen får ett betalningsinstitut

1) tillhandahålla funktionella eller närliggande tilläggstjänster, såsom valutaväxling, samt

2) upprätthålla och tillhandahålla betalningssystem.

Betalningsinstitutet får bedriva också annan affärsverksamhet, om inte annat följer av 19 § 2 mom.

Betalningsinstitutet får tillhandahålla endast sådana betalkonton som används uteslutande för genomförande av betalningstransaktioner. De medel som betalningsinstitutet tar emot från betaltjänstanvändarna är inte

sådana insättningar eller andra återbetalbara medel som avses i kreditinstitutslagen. Betalningsinstitutet får inte ge ut elektroniska pengar.

10 §

Beviljande av kredit

Ett betalningsinstitut får i samband med betaltjänster bevilja kredit endast om

1) krediten har samband med en betaltjänst som avses i 1 § 2—4 eller 6 punkten och den beviljas enbart som en del av betaltjänsten,

2) krediten beviljas av andra medel än sådana som mottagits eller innehås för genomförande av betalningstransaktioner, samt

3) krediten enligt avtalsvillkoren ska betalas tillbaka inom högst 12 månader, om betalningsinstitutet tillhandahåller krediten via sin filial i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller utan filialetablering i en sådan stat eller om krediten tillhandahålls av ett ombud i en sådan stat.

3 kap.

Beviljande och återkallande av auktorisation

11 §

Ansökan om auktorisation

Finansinspektionen beviljar på ansökan ett betalningsinstitut auktorisation. Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om de utredningar som ska fogas till ansökan.

Betalningsinstitutet ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om omständigheter och förändringar som påverkar riktigheten i de uppgifter som lämnats i ansökan om auktorisation.

12 §

Beslut om auktorisation

Ansökan ska avgöras inom tre månader efter att den tagits emot eller, om ansökan är bristfällig, från det att sökanden inkommit med de handlingar och utredningar som behövs för avgörande av ärendet.

I auktorisationen ska nämnas de betaltjänster som betalningsinstitutet har rätt att tillhandahålla. Finansinspektionen kan efter att auktorisationen beviljats, på ansökan av betalningsinstitutet ändra auktorisationen i fråga om de angivna tjänster som betalningsinstitutet får tillhandahålla.

Om auktorisationsbeslutet inte har meddelats inom den tid som föreskrivs i 1 mom. kan sökanden överklaga. Överklagandet och behandlingen av det sker på samma sätt som vid överklagande av ett avslag. Överklagande kan göras till dess att beslut har meddelats. Finansinspektionen ska underrätta besvärmyndigheten om beslutet ifall det meddelas efter överklagandet. Bestämmelser om överklagande och behandling enligt detta moment i övrigt finns i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

13 §

Förutsättningar för beviljande av auktorisation

Auktorisation ska beviljas om det på basis av den utredning som kommit in kan säkerställas att sökanden uppfyller förutsättningarna enligt 2 mom. samt de förutsättningar i fråga om verksamhet och finansiell ställning som föreskrivs i denna lag. Auktorisation kan endast beviljas sökande som har säte i Finland.

Beviljande av auktorisation förutsätter att det har utretts att betalningsinstitutets grundare och aktieägare, andelsägare eller bolagsmän som äger minst en tiondedel av betalningsinstitutets aktier, andelar eller bolagsinsats i pengar eller en andel som medför minst tio procent av rösträtten i bolaget är tillförlitliga.

Den anses inte vara tillförlitlig som under de fem senaste åren före bedömningen genom en dom som vunnit laga kraft har dömts till fängelsestraff eller under de tre senaste åren före bedömningen till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att personen i fråga är uppenbart olämplig att grunda eller äga ett betalningsinstitut eller om denne annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig att grunda eller äga ett betalningsinstitut.

Auktorisation kan också beviljas för ett nytt betalningsinstitut innan det registreras.

14 §

Beviljande av auktorisation för europabolag och europeiska kooperativa föreningar

Auktorisation ska beviljas också för europabolag som avses i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 om stadga för europabolag, nedan *europabolagsförordningen*, och som har beviljats motsvarande koncession i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och har för avsikt att flytta sitt säte till Finland enligt artikel 8 i förordningen. Finansinspektionen ska begära ett yttrande om auktorisationsansökan av motsvarande tillsynsmyndighet som övervakar finansmarknaden i den andra staten. Detsamma gäller bildande av ett europabolag genom fusion så att det övertagande bolaget med säte i en annan stat registreras som europabolag i Finland.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om europabolag ska på motsvarande sätt tillämpas på sådana europeiska kooperativa föreningar som avses i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar), nedan *SCE-förordningen*.

15 §

Registrering av auktorisation

Finansinspektionen ska anmäla auktorisationen för registrering i handelsregistret.

Auktorisation som har beviljats för ett nytt betalningsinstitut eller för ett europabolag eller en europeisk kooperativ förening som flyttar sitt säte till Finland ska registreras samtidigt som företaget.

16 §

Registret över betalningsinstitut

För att identifiera den som har rätt att tillhandahålla betaltjänster för Finansinspektionen ett offentligt register (*registret över betalningsinstitut*) över betalningsinstitut samt över deras filialer och ombud och över personer som avses i 7 §. I registret ska föras

in uppgifter om de tjänster som betalningsinstitutens auktorisation omfattar. I registret ska dessutom föras in fysiska personers fullständiga namn och boningsort samt adressen där verksamheten bedrivs. I fråga om juridiska personer ska i registret antecknas namn, företags- eller organisationsnummer, säte samt adressen där verksamheten bedrivs. Registret ska hållas tillgängligt på webben och uppdateras regelbundet.

Personuppgifter som tagits in i registret över betalningsinstitut ska hållas kvar så länge verksamheten bedrivs.

17 §

Inledande av verksamhet

Ett betalningsinstitut får, om inte annat följer av auktorisationsvillkoren, inleda sin verksamhet omedelbart efter att auktorisationen har beviljats och betalningsinstitutet tillställt Finansinspektionen de uppgifter som avses i 2 mom. samt, om auktorisationen avser ett nytt företag, efter att detta har registrerats.

Betalningsinstitutet får inte inleda sin verksamhet förrän det till Finansinspektionen har överlämnat

1) ett fullständigt handelsregisterutdrag inklusive sin bolagsordning eller sina stadgar, samt

2) namnen på medlemmarna och suppleanterna i förvaltningsrådet och styrelsen, verkställande direktören och dennes ställföreträdare samt på revisorerna och revisorssuppleanterna.

Ett betalningsinstitut som bedriver annan affärsverksamhet enligt 9 § 2 mom. ska dessutom uppge namnen på de personer som ansvarar för betaltjänstverksamheten.

18 §

Begränsning av verksamhet och återkallande av auktorisation

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om begränsning av verksamhet och återkallande av auktorisation. Finansinspektionen kan dessutom begränsa verksamheten eller återkalla ett betalningsinstituts

auktorisering om institutet genom att fortsätta sin betaltjänstverksamhet skulle utgöra ett hot mot betalningssystemets stabilitet. Finansinspektionen ska anmäla återkallandet av auktorisationen för registrering.

19 §

Organisering av verksamheten

Ett betalningsinstitutets verksamhet ska organiseras på ett tillförlitligt sätt med beaktande av arten och omfattningen av dess affärsverksamhet. Betalningsinstitutet får inte ta så stora risker att dess kapitaltäckning eller likviditet väsentligt äventyras. Betalningsinstitutet ska ha en förvaltning som möjliggör effektiv riskhantering samt med hänsyn till verksamheten tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem.

Om betalningsinstitutet utöver tillhandahållande av betaltjänster bedriver annan verksamhet enligt 9 § 2 mom. och det inte annars är möjligt att organisera verksamheten och riskhanteringen på ett tillräckligt tillförlitligt sätt, kan Finansinspektionen förutsätta att betalningsinstitutet utöver betaltjänster inte tillhandahåller andra tjänster än sådana som avses i 9 § 1 mom.

Finansinspektionen utfärdar de närmare föreskrifter om organisering av verksamheten som behövs för genomförande av betaltjänstdirektivet.

20 §

Bevarande av uppgifter

Ett betalningsinstitut ska i minst fem år bevara uppgifter som avser ansökan om auktorisation och uppgifter i samband därmed.

4 kap.

Betalningsinstitutets verksamhet

21 §

Betalningsinstitutets bindningar

Ett betalningsinstitut får inte ha betydande bindningar till fysiska eller juridiska personer på vilka tillämpas sådana lagar, förordningar

eller administrativa bestämmelser i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som hindrar en effektiv tillsyn över betalningsinstitutet och inte heller till andra aktörer, om bindningarna i något annat avseende är ägnade att hindra en effektiv tillsyn över betalningsinstitutet.

Med betydande bindningar avses i denna lag vad som föreskrivs i 37 § 2—4 mom. i kreditinstitutslagen.

22 §

Driftställen och huvudkontor

Ett betalningsinstitut ska för sin verksamhet ha minst ett fast driftställe. Det kan bedriva verksamhet också på andra driftställen.

Ett betalningsinstitut ska ha sitt huvudkontor i Finland.

23 §

Utläggande av viktiga funktioner på entreprenad

Ett betalningsinstitut får lägga ut en funktion som är viktig för tillhandahållandet av betaltjänster på entreprenad om detta inte väsentligt försvagar betalningsinstitutets interna kontroll och inte heller Finansinspektionens tillsynsmöjligheter.

En funktion är viktigt för betalningsinstitutets verksamhet, om fel eller brister i den väsentligt kan försvåra iakttagandet av lagar om betalningsinstituts verksamhet, med stöd av dem utfärdade bestämmelser eller föreskrifter eller villkoren i betalningsinstitutets auktorisation, betalningsinstitutets lönsamhet eller stabiliteten och kontinuiteten i tillhandahållandet av betaltjänster.

Ett skriftligt avtal varav framgår uppdragets innehåll och avtalets giltighetstid ska ingås om utläggande av en viktig funktion på entreprenad.

Betalningsinstitutet ska handla omsorgsfullt när det lägger ut en för tillhandahållandet av betaltjänster viktig funktion på entreprenad.

Betalningsinstitutet ska på förhand underrätta Finansinspektionen om att en för betaltjänsterna viktig funktion läggs ut på entre-

prenad. Betalningsinstitutet ska se till att det av den som sköter den utlagda verksamheten kontinuerligt får den information som behövs för myndighetstillsynen, riskhanteringen och den interna kontrollen och att betalningsinstitutet har rätt att vidarebefordra informationen till Finansinspektionen. Dessutom ska betalningsinstitutet se till att den som sköter den utlagda funktionen upplyser kunderna om att betalningsinstitutet ansvarar för verksamheten.

Finansinspektionen utfärdar de närmare föreskrifter om förutsättningar för utläggande på entreprenad som behövs för genomförande av betaltjänstdirektivet.

24 §

Ombud

Ett betalningsinstitut får tillhandahålla betaltjänster genom ombud. Ombudet handlar för betalningsinstitutets räkning och på dess ansvar.

Betalningsinstitutet ska med de medel som står till buds försäkra sig om att ombudet har gott anseende och tillräckliga yrkeskunskaper för att bedriva verksamheten. Betalningsinstitutet ska se till att ombudet upplyser kunderna om vilket betalningsinstitut det företräder.

Om ombudet är en fysisk person ska betalningsinstitutet underrätta Finansinspektionen om dess fullständiga namn och boningsort och adressen där verksamheten bedrivs. Om ombudet är en juridisk person ska Finansinspektionen underrättas om dess namn, företags- eller organisationsnummer, säte och adressen där verksamheten bedrivs. Dessutom ska betalningsinstitutet uppge de persons namn som svarar för ombudets ledning samt ge en utredning om deras tillförlitlighet och lämplighet.

Betalningsinstitutet ska underrätta Finansinspektionen om de interna kontrollmetoder med vilka ombudet uppfyller sina skyldigheter enligt lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008) och med stöd av den.

Finansinspektionen ska registrera ombudet i registret över betalningsinstitut. Finansinspektionen kan kontrollera anmälda uppgifter

före registreringen, om den har anledning att misstänka att uppgifterna är osanna. Finansinspektionen får inte registrera ett ombud om den efter en kontroll inte är övertygad om att uppgifterna är korrekta. Ett ombud får inte tillhandahålla betaltjänster förrän det har införts i registret.

25 §

Ledning av betalningsinstitut

Ett betalningsinstituts styrelse, verkställande direktör och övriga högsta ledning ska leda betalningsinstitutet med yrkesskicklighet och enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Styrelsemedlemmarna och suppleanterna, verkställande direktören och dennes ställföreträdare samt andra som hör till den högsta ledningen ska vara tillförlitliga personer, de får inte vara försatta i konkurs och deras handlingsbehörighet får inte vara begränsad. De ska dessutom ha sådan allmän kännedom om betaltjänstverksamhet som är nödvändig med beaktande av arten och omfattningen av betalningsinstitutets verksamhet.

Med andra som hör till den högsta ledningen för ett betalningsinstitut som bedriver annan affärsverksamhet enligt 9 § 2 mom. avses i 1 mom. personer som de facto svarar för betalningsinstitutets betaltjänstverksamhet.

Den anses inte vara tillförlitlig som under de fem senaste åren före bedömningen genom en dom som vunnit laga kraft har dömts till fängelsestraff eller under de tre senaste åren före bedömningen till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att personen i fråga är uppenbart olämplig som styrelsemedlem eller suppleant, som verkställande direktör eller ställföreträdare för denne eller som medlem av den högsta ledningen i övrigt eller om personen i fråga annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig för uppdraget.

26 §

Skyddande av kundmedel

Ett betalningsinstitut som utöver tillhandla-

hållande av betaltjänster bedriver annan affärsverksamhet enligt 9 § 2 mom. ska enligt 2 eller 3 mom. skydda medel som det av betaltjänstanvändare eller andra tjänsteleverantörer har tagit emot för att genomföra betalningstransaktioner. Om de medel som har betalats för genomförande av betalningstransaktioner överstiger 150 euro, omfattas de av skyddet. Betalningsinstitutet får emellertid avtala med andra betaltjänstanvändare än konsumenter att skyddet omfattar endast belopp som överstiger 600 euro.

Betalningsinstitutet ska förvara medel som avses i 1 mom. så att det inte finns risk för att de sammanblandas med andra betaltjänstanvändares, betaltjänstleverantörers eller betalningsinstituts medel. Betalningsinstitutet ska sätta in medlen på konto i en centralbank eller inlåningsbank eller i ett kreditinstitut som i någon annan stat fått koncession för att ta emot insättningar eller placera medlen i lågriskpapper och värdepapper som lätt kan omsättas i pengar eller i andra investeringsobjekt, om medlen inte arbetsdagen efter att de mottagits har betalats till mottagaren eller överförts till en annan tjänsteleverantör. Finansinspektionen utfärdar föreskrifter om när värdepapper eller investeringsobjekt ska anses vara av lågriskkaraktär och lätta att omsätta i pengar.

Betalningsinstitutet kan skydda medel som avses i 1 mom. också på så sätt att de medel som institutet mottagit, i det fall att det blir insolvent betalas ut till betaltjänstanvändarna på grund av försäkring eller borgen som beviljats av ett försäkringsbolag eller kreditinstitut som inte hör till samma grupp som betalningsinstitutet.

Vad som föreskrivs i denna paragraf ska dessutom tillämpas på medel som betalningsinstitutet har tagit emot och som ska användas för att genomföra framtida betalningstransaktioner, så att en del av medlen används för framtida betalningstransaktioner och en annan del för andra tjänster än betaltjänster. Detta moment ska tillämpas också då den andel av medlen som hänför sig till framtida betalningstransaktioner är varierande eller inte känd på förhand och då den andel av medlen som ska användas för betal-

tjänster skäligen kan bedömas utifrån hur tidigare genomförda betalningstransaktioner har utvecklats.

5 kap.

Finansiella förutsättningar för tillhandahållande av betaltjänster

27 §

Minimikapital

Ett betalningsinstitutets aktiekapital, andelskapital, grundkapital eller bolagsinsats ska uppgå till minst

- 1) 20 000 euro, om betalningsinstitutet tillhandahåller endast penningförmedling,
- 2) 50 000 euro om betalningsinstitutet tillhandahåller betaltjänster med tekniska hjälpmedel,
- 3) 125 000 euro om betalningsinstitutet tillhandahåller andra betaltjänster än sådana som avses i 1 och 2 punkten.

Kapitalet ska vara tecknat i sin helhet när auktorisationen beviljas.

28 §

Kapitalbas

På betalningsinstitutets kapitalbas tillämpas 45—48 § i kreditinstitutslagen. Vad som i de nämnda paragraferna föreskrivs om aktie- och andelskapital tillämpas också på bolagsinsatser i pengar.

Om ett betalningsinstitut bedriver annan affärsverksamhet enligt 9 § 2 mom. ska från dess kapitalbas dras av aktier, andelar, bolagsinsatser i pengar och kapitallån till ett belopp som motsvarar betaltjänsternas andel av betalningsinstitutets omsättning.

29 §

Metoder för beräkning av betalningsinstitutets kapitalbas

Ett betalningsinstitutets kapitalbas beräknas enligt någon av de metoder som avses i denna paragraf.

Med den *kostnadsbaserade metoden* avses en metod där kapitalbasen ska utgöra minst

tio procent av de fasta omkostnaderna föregående år. Om betalningsinstitutet har verkat kortare tid än 12 månader ska kapitalbasen utgöra minst tio procent av de fasta kostnaderna enligt affärsplanen. Finansinspektionen kan av särskilda skäl förutsätta att affärsplanen justeras.

Med den *transaktionsbaserade metoden* avses en metod där kapitalbasen utgör en relativ andel av de sammanlagda betalningstransaktioner som betalningsinstitutet genomförde under föregående år.

Med *summametoden* avses en metod där kapitalbasen utgör en relativ andel av ränteintäkterna, räntekostnaderna, erhållna arvoden och intäkterna av den övriga egentliga verksamheten. Summan räknas ut var tolfte månad på basis av det föregående räkenskapsårets uppgifter. Summametoden innebär att den beräknade kapitalbasen ska utgöra minst 80 procent av de föregående tre räkenskapsperiodernas medelvärden eller, om verksamheten inte har bedrivits så länge, av affärsprognoserna.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs i syfte att genomföra betaltjänstdirektivet närmare om de metoder för beräkning av kapitalbasen som avses i denna paragraf. Finansinspektionen utfärdar de övriga närmare föreskrifter om beräkning av kapitalbasen som förutsätts för genomförande av betaltjänstdirektivet.

Vad som föreskrivs i denna paragraf ska inte tillämpas på de betalningsinstitut som uppfyller de förutsättningar som anges i 56 § i kreditinstitutslagen, om betalningsinstitutet omfattas av den gruppbaseade tillsynen över moderkreditinstitutet så som föreskrivs i kreditinstitutslagen.

30 §

Kapitalkrav

Ett betalningsinstitut ska för täckning av sina risker ha minst en kapitalbas som beräknats enligt någon av de metoder som avses i 29 § och som godkänts av Finansinspektionen. Kapitalbasen ska emellertid alltid vara minst lika stor som minimikapitalet.

Betalningsinstitutet ska ha en i förhållande till de sammanlagda beviljade krediterna till-

räcklig kapitalbas. Om Finansinspektionen anser att betalningsinstitutets kapitalbas i enlighet med 1 mom. inte är tillräckligt stor i förhållande till de risker som är förenade med de beviljade lånen och att betalningsinstitutets kapitalbas i förhållande till den totala exponeringen inte kan säkerställas på annat sätt, kan Finansinspektionen för en tid av högst tre år fastställa ett högre kapitalkrav för betalningsinstitutet. Finansinspektionen kan emellertid inte förutsätta ett högre kapitalkrav för betalningsinstitutet än vad som i 57, 58 och 60 § i kreditinstitutslagen förutsätts för kreditinstitut.

Finansinspektionen godkänner på ansökan av betalningsinstitutet en metod för beräkning av kapitalbasen. Finansinspektionen kan godkänna metoden under förutsättning att den tryggar betalningsinstitutets solvens och tillförlitligheten av dess verksamhet. Betalningsinstitutet får endast av särskilda skäl byta ut beräkningsmetoden för kapitalbasen under kalenderåret.

För beräkning av de krav som föreskrivs i detta kapitel och för övervakning av att kraven iakttas ska betaltjänsterna samt transaktioner som gäller sådana tjänster som avses i 9 § 1 och 2 mom. i betalningsinstitutets bokföring tas upp separat från övriga transaktioner så att deras belopp och andel av hela företagets omsättning kontinuerligt kan följas upp tillräckligt noggrant. Finansinspektionen utfärdar för tillsynen nödvändiga närmare tekniska föreskrifter om bokföring av transaktioner.

31 §

Undantag från kapitalkravet

Finansinspektionen kan om det är nödvändigt för bedömning av ett betalningsinstituts riskhantering, förmåga att bära förluster eller interna kontrollmetoder, för en tid av högst tre år förutsätta att betalningsinstitutets kapitalbas ska överstiga den beräknade kapitalbasen med högst 20 procent. Finansinspektionen kan på motsvarande sätt också sänka kapitalkravet med högst 20 procent för högst tre år.

6 kap.

Förfaranden

32 §

Marknadsföring

Ett betalningsinstitut ska i sin marknadsföring ge kunden all den information om de marknadsförda betaltjänsterna som kan vara relevant för kundens beslut om tjänsterna.

Ett betalningsinstitut får inte i sin marknadsföring lämna osanna eller vilseledande upplysningar eller annars använda förfaranden som är otillbörliga från kundens synpunkt eller strider mot god sed. Bestämmelser om förfaranden som från konsumentens synpunkt är otillbörliga eller strider mot god sed finns även i 2 kap. i konsumentskyddslagen (38/1978).

Marknadsföring som inte innehåller information som är relevant för kundens finansiella säkerhet ska alltid anses vara otillbörlig.

33 §

Avtalsvillkor

Ett betalningsinstitut får inte i sin betaltjänstverksamhet använda avtalsvillkor som inte har samband med verksamheten eller som med hänsyn till innehållet, parternas ställning eller förhållandena måste anses vara oskäligen från kundens synpunkt. Ett avtalsvillkor ska alltid anses vara oskäligt om förvärv eller bruk av varor, tjänster eller andra nyttigheter som faller utanför betaltjänstverksamheten, enligt en helhetsbedömning ur kundens synvinkel på ett oskäligt sätt påverkar avtalets giltighetstid eller övriga avtalsvillkor eller om kundens rätt att ingå avtal med en annan näringsidkare begränsas.

Betalningsinstitutet ska tillställa Finansinspektionen avtalsvillkoren för de standardavtal som det använder i sin verksamhet.

34 §

Omyndig kontoinnehavare

En omyndig person som har fyllt 15 år kan

själv med ett betalningsinstitut ingå ett betalningskontoavtal om medel som den omyndige enligt 25 § 1 mom. i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999) eller på någon annan grund har rätt att förfoga över samt göra kontantinsättningar och kontantuttag och även annars förfoga över betalkontot. En intressebevakare kan emellertid med förmyndarmyndighetens samtycke överta förvaltningen av de insatta medlen, om den omyndiges intresse kräver det.

Om en insättning på betalkonto har gjorts i en minst femtonårig omyndig persons namn på villkor att endast denne själv har rätt att ta ut medlen, förfogar den omyndige över de insatta medlen tillsammans med sin intressebevakare. Undantag från villkoret får dock göras med tillstånd av domstol.

35 §

Preskription av skyldighet att betala ränta

När tio år har förflutit från utgången av det kalenderår då ett betalkonto senast har använts, upphör betalningsinstitutets skyldighet att betala ränta på medlen, om inte annat följer av kontovillkoren.

36 §

Kvittning

Ett betalningsinstitut får inte med sin motfordran kvittera medel som finns på en privatpersons betalkonto eller som anvisats bli betalda till denne och som enligt lag inte får utmätas. Före kvittningen ska betalningsinstitutet reda ut om medlen kan utmätas. Konto innehavaren ska underrättas om kvittningsyrkandet. Kvittning i strid med detta moment är ogiltig.

Om det inte är möjligt att utan oskäligt besvär reda ut om medlen är utmätningbara får betalningsinstitutet ändå kräva kvittning, om det i samband med kvittningsyrkandet skriftligen meddelar kontoinnehavaren att kvittningsrätten begränsats enligt 1 mom. och att kvittningen återgår enligt detta moment. Kvittningen återgår om kontoinnehavaren inom 14 dagar efter att ha fått kännedom om kvittningsyrkandet lägger fram utredning om

att medlen inte är utmätningbara. Om inte någon annan utredning kan läggas fram om tidpunkten för delfäendet av kvittningsyrkandet ska kontoinnehavaren anses ha fått del av detta den sjunde dagen efter att meddelandet om yrkandet avsändes. Kvittningen är ogiltig om kontoinnehavaren inte informeras enligt detta moment.

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller inte i det fall att kontoinnehavarens konto debiteras med stöd av dennes uttryckliga fullmakt. En sådan fullmakt kan kontoinnehavaren återkalla när som helst. Annat avtal som minskar kontoinnehavarens rättigheter enligt denna paragraf är ogiltigt.

37 §

Tystnadsplikt

Den som i egenskap av medlem eller suppleant i ett organ hos ett betalningsinstitut eller företag inom samma grupp eller hos ett företag som betalningsinstitutet anlitar som ombud eller hos ett annat företag som verkar för betalningsinstitutets räkning eller i egenskap av anställd hos dessa eller vid utförande av någon uppgift på uppdrag av dem har fått kännedom om den ekonomiska situationen hos någon av betalningsinstitutets kunder eller hos kunder till företag som hör till samma grupp som betalningsinstitutet eller hos någon annan person med anknytning till betalningsinstitutets eller företagets verksamhet eller om någons personliga förhållanden eller en affärs- eller yrkeshemlighet, är skyldig att hemlighålla saken, om inte den till vars förmån tystnadsplikten har bestämts ger sitt samtycke till att saken röjs. Sekretessbelagda uppgifter får inte heller lämnas till en bolagsstämma, andelsstämma eller till fullmäktige och inte heller till aktieägare eller medlemmar som deltar i stämman eller mötet.

Betalningsinstitut och företag som hör till samma grupp är, trots vad som föreskrivs om tystnadsplikt, skyldiga att lämna uppgifter som avses i 1 mom. till åklagar- och förundersökningsmyndigheter för utredning av brott samt till andra myndigheter som enligt lag har rätt att få sådan information.

Vad som föreskrivs i 7 kap. 6 § i lagen om andelslag (1488/2001) gäller inte betalnings-

institut eller företag som hör till samma grupp som betalningsinstitutet.

38 §

Information till företag inom samma finansiella företagsgrupp eller finans- och försäkringskonglomerat

Ett betalningsinstitut och ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp enligt kreditinstitutslagen eller lagen om värdepappersföretag har trots vad som föreskrivs om tystnadsplikt rätt att lämna uppgifter som avses i 37 § till företag som hör till samma koncern, samma finansiella företagsgrupp eller samma finans- och försäkringskonglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, för kundbetjäning och annan skötsel av kundförhållanden, för marknadsföring samt för koncernens, gruppens eller finans- och försäkringskonglomeratets riskhantering, om mottagaren omfattas av tystnadsplikten enligt denna lag eller av motsvarande tystnadsplikt. Vad som föreskrivs i detta moment om utlämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen (523/1999) och inte heller information som baserar sig på registrering av betalningsuppgifter mellan en kund och ett företag som inte hör till konglomeratet.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. får ett betalningsinstitut och ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp lämna ut sådana uppgifter ur sitt kundregister som behövs för marknadsföring samt för kundbetjäning och annan skötsel av kundförhållanden till företag som hör till samma ekonomiska sammanslutning som betalningsinstitutet, om den som tar emot uppgifterna omfattas av tystnadsplikten enligt denna lag eller av motsvarande tystnadsplikt. Vad som föreskrivs ovan i detta moment om utlämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen.

39 §

Kundkontroll

Ett betalningsinstitut ska ha kännedom om

sina kunder. Dessutom ska det vid behov känna till en kunds verkliga förmånstagare och de personer som handlar för kundens räkning. När skyldigheterna enligt detta moment fullgörs kan de system som avses i 2 mom. nyttiggöras.

Ett betalningsinstitut ska ha tillräckliga riskhanteringssystem för att bedöma de risker som kunderna medför för dess verksamhet.

I fråga om kundkontroll gäller dessutom vad som föreskrivs i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om de tillvägagångssätt som ska iaktas vid kundkontroll enligt 1 mom. och om riskhantering enligt 2 mom.

40 §

Deltagande i betalningssystem

Den som upprätthåller ett betalningssystem får inte i reglerna för systemet ställa ogrundade, oskäligen eller diskriminerande krav för deltagande i tjänsteleverantörens system. De krav som ställs på skydd mot risker och säkerställande av betalningssystemets ekonomiska och funktionella stabilitet ska vara relevanta och skäligen.

I reglerna för betalningssystemet får inte uppställas begränsningar för tjänsteleverantörers, betaltjänstanvändares eller övriga betalningssystemets deltagande i andra betalningssystem. Rättigheter, skyldigheter, förmåner eller begränsningar i anslutning till deltagande i betalningssystem får inte vara baserade på tjänsteleverantörernas, betaltjänstanvändarnas eller andra betalningssystemets juridiska form eller ställning.

41 §

Undantag från rätten att delta i betalningssystem

Vad som föreskrivs i 40 § gäller inte

1) betalningssystem enligt lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem (1084/1999),

2) betalningssystem som endast tjänsteleverantörer som hör till samma grupp kan

delta i, förutsatt att tjänsteleverantörernas kapitalbas bestäms på gruppnivå,

3) betalningssystem där en tjänsteleverantör kan leverera både till betalaren och betalningsmottagaren, ensam svara för skötseln av betalningssystemet och ge andra tjänsteleverantörer tillträde till betalningssystemet och där andra tjänsteleverantörer inte har rätt att sinsemellan förhandla om arvoden i anslutning till betalningssystemet.

7 kap.

Filialetablering

42 §

Filialetablering i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Ett betalningsinstitut som har för avsikt att etablera filial i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska på förhand anmäla detta till Finansinspektionen. Av anmälan ska framgå i vilken stat filialetableringen planeras, vilka betaltjänster filialen ska tillhandahålla, filialens organisationsstruktur och anlitage av ombud samt namnen på de personer som ansvarar för filialens verksamhet.

Finansinspektionen ska inom en månad efter att ha fått anmälan enligt 1 mom. anmäla filialetableringen till den tillsynsmyndighet som i värdstaten motsvarar Finansinspektionen och till anmälan foga de uppgifter som avses i 1 mom. Finansinspektionen ska dock vägra göra sådan anmälan om den konstaterar att etableringen, med hänsyn till betalningsinstitutets finansiella ställning och förvaltning, inte uppfyller förutsättningarna för filialetablering. Filialetablering får inte ske om Finansinspektionen vägrar göra anmälan.

43 §

Anlitage av ombud i stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Om ett betalningsinstitut har för avsikt att anlita ett ombud som är etablerat i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska på ombudet i tillämpliga delar tillämpas vad som i 42 § föreskrivs om filialer.

44 §

Filialetablering i stater utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Ett betalningsinstitut som har för avsikt att etablera filial i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska ansöka om tillstånd hos Finansinspektionen. Tillstånd ska beviljas, om tillräcklig tillsyn över filialen kan ordnas och om etableringen inte med hänsyn till betalningsinstitutets förvaltning och finansiella situation är ägnad att äventyra betalningsinstitutets verksamhet. Efter att ha hört sökanden kan Finansinspektionen förena tillståndet med de begränsningar och villkor gällande filialens verksamhet som är nödvändiga för tillsynen.

Finansministeriet utfärdar genom förordning bestämmelser om de utredningar som ska fogas till tillståndansökan.

45 §

Tillhandahållande av tjänster i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Ett betalningsinstitut som har för avsikt att tillhandahålla tjänster i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet utan att etablera en filial ska på förhand anmäla till Finansinspektionen vilka tjänster det har för avsikt att tillhandahålla.

Finansinspektionen ska inom en månad efter mottagandet av anmälan underrätta tillsynsmyndigheten i den stat som avses i 1 mom. om betalningsinstitutets namn, adress, organisationsstruktur, om namnen på de personer som ansvarar för ledningen av betalningsinstitutet samt om de tjänster som betalningsinstitutet har för avsikt att tillhandahålla.

46 §

Flyttning av säte till en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Om ett betalningsinstitut har för avsikt att flytta sitt säte till en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i enlighet med artikel 8 i europabolagsförordningen el-

ler artikel 7 i SCE-förordningen, ska betalningsinstitutet utan dröjsmål efter att ha anmält förslaget för registrering sända Finansinspektionen en kopia av det förslag till flyttning och den redogörelse som avses i artiklarna 8.2 och 8.3 i europabolagsförordningen eller artiklarna 7.2 och 7.3 i SCE-förordningen.

Om betalningsinstitutet har för avsikt att efter flyttningen av säte fortsätta bedriva betaltjänstverksamhet i Finland, ska på institutet tillämpas vad som föreskrivs om utländska betalningsinstituts verksamhet i Finland.

Registermyndigheten får inte utfärda intyg enligt 9 § 5 mom. i lagen om europabolag eller 9 § 5 mom. i lagen om europaandelslag om Finansinspektionen innan ett sådant tillstånd som avses i 9 § 2 mom. i lagen om europabolag eller 9 § 3 mom. i lagen om europaandelslag beviljats har meddelat registermyndigheten att betalningsinstitutet inte har följt bestämmelserna om flyttning av säte, om fortsättande av verksamheten i Finland eller om avslutande av verksamheten. Intyg får utfärdas innan en månad har förflutit från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen eller 16 kap. 13 § 1 mom. i lagen om andelslag endast om Finansinspektionen har meddelat att den inte motsätter sig en flyttning av säte.

47 §

Fusion och delning som berör andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Om ett betalningsinstitut, som är ett europabolag eller aktiebolag, deltar i en gränsöverskridande fusion eller delning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får registermyndigheten inte utfärda intyg över fusionen enligt 4 § 3 mom. i lagen om europabolag eller 16 kap. 26 § i aktiebolagslagen eller över delningen enligt 17 kap. 25 § i aktiebolagslagen, om Finansinspektionen innan tillstånd beviljas har meddelat registermyndigheten att betalningsinstitutet inte har iakttagit bestämmelserna om fusion, delning, fortsättande av verksamheten i Finland eller avslutande av verksamheten. Tillstånd får beviljas inom en månad från den dag som avses

i 16 kap. 6 § 2 mom. eller 17 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen endast om Finansinspektionen har meddelat att den inte motsätter sig fusionen, delningen eller flyttning av sätet i samband med att ett europabolag bildas.

Om ett betalningsinstitut, som är ett europaandelslag eller andelslag, deltar i en gränsöverskridande fusion eller delning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, får registermyndigheten inte utfärda intyg över fusionen enligt 4 § 3 mom. i lagen om europaandelslag eller 16 kap. 25 § i lagen om andelslag eller över delningen enligt 17 kap. 24 § i lagen om andelslag, om Finansinspektionen innan tillstånd beviljas har meddelat registermyndigheten att betalningsinstitutet inte har iakttagit bestämmelserna om fusion, delning, fortsättande av verksamheten i Finland eller avslutande av verksamheten. Tillstånd får beviljas inom en månad från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. eller 17 kap. 6 § 2 mom. i lagen om andelslag endast om Finansinspektionen har meddelat att den inte motsätter sig fusionen, delningen eller flyttning av sätet i samband med att ett europaandelslag bildas.

Om det övertagande bolaget eller andelslaget som ska registreras i någon annan stat än Finland har för avsikt att efter fusionen fortsätta att tillhandahålla betaltjänster i Finland, ska på bolaget och andelslaget tillämpas bestämmelserna om utländska betalningsinstituts rätt att tillhandahålla betaltjänster i Finland.

8 kap.

Skadestånds- och straffbestämmelser

48 §

Skadeståndsskyldighet

Den som orsakar skada genom att bryta mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av den är skyldig att betala ersättning till den skadelidande.

I fråga om jämkning av skadestånd och fördelning av skadeståndsansvaret mellan två eller flera skadeståndsskyldiga gäller vad som föreskrivs i 2 och 6 kap. i skadeståndslagen (412/1974).

49 §

Betalningsinstitutsbrott

Den som uppsåtligen tillhandahåller betaltjänster i strid med 6 § utan auktorisation eller utan ett beslut enligt 8 § 2 mom. ska för *betalningsinstitutsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag.

För betalningsinstitutsbrott döms också ombud som innan det införts i registret tillhandahåller betaltjänster i strid med 24 § 5 mom.

I 16 kap. 8 § i strafflagen (39/1889) föreskrivs om straff för ingivande av osant intyg till myndighet.

50 §

Brott mot tystnadsplikten

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 37 § döms enligt 38 kap. 1 och 2 § i strafflagen, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag.

9 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

51 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

52 §

Övergångsbestämmelser om auktorisationskrav för betalningsinstitut

Finansinspektionen beviljar utan ansökan sådana juridiska personer auktorisation för

betalningsinstitut som när denna lag träder i kraft har koncession för betalningsförmedlingsföretag i enlighet med kreditinstitutslagen. Finansinspektionen ska före auktorisationen underrätta betalningsförmedlingsföretaget om saken.

En juridisk person som när denna lag träder i kraft tillhandahåller betaltjänster utan att ha koncession för betalningsförmedlingsföretag, ska senast den 31 mars 2011 ansöka om auktorisation hos Finansinspektionen eller sluta tillhandahålla betaltjänster. Den tidsfrist som föreskrivs i detta moment ska tillämpas också på en juridisk persons ombud.

Denna lag ska tillämpas på behandling av sådana ansökningar om koncession för betalningsförmedlingsföretag som inte har avgjorts när denna lag träder i kraft.

Ett finansiellt institut som avses i kreditinstitutslagen och som när denna lag träder i kraft tillhandahåller betaltjänster och omfattas av den gruppbaseade tillsynen över moderkreditinstitutet, behöver inte ansöka om auktorisation enligt denna lag om det tillställer Finansinspektionen de uppgifter som enligt 11 § i denna lag och enligt den med stöd av lagen utfärdade förordningen ska fogas till ansökan om auktorisation och om det uppfyller de krav som föreskrivs i denna lag.

En fysisk eller juridisk person som innan denna lag träder i kraft har börjat tillhandahålla betaltjänster enligt denna lag och som uppfyller de förutsättningar som nämns i 7 §, ska senast den 31 oktober 2012 ansöka om ett sådant beslut av Finansinspektionen som avses i 8 § eller sluta tillhandahålla betaltjänster.

53 §

Övergångsbestämmelse om penningförmedlares tillförlitlighet

Penningförmedling får med stöd av 52 § 2 mom. bedrivas bara om de tjänsteleverantörsaktörer som avses i 13 § 2 mom., och med stöd av 52 § 5 mom. bara om den fysiska person som har ansvar för eller är med om att tillhandahålla tjänsten, är tillförlitliga på det sätt som avses i 13 § 3 mom.

54 §

Övergångsbestämmelse om tillhandahållande av betaltjänster och införande av uppgifter i registret över betalningsinstitut

Den som utan auktorisation tillhandahåller betaltjänster när denna lag träder i kraft ska inom två månader från ikraftträdandet underätta Finansinspektionen om han eller hon avser att fortsatt tillhandahålla betaltjänster med stöd av 52 § 2 eller 5 mom. Av anmälan ska de uppgifter som avses i 16 § 1 mom.

framgå. Anmälan behöver inte göras, om tjänsteleverantören har ansökt om auktorisation eller ett beslut enligt 8 §. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrättas om ändringar i uppgifterna eller om tillhandahållandet av betaltjänsten upphör.

Finansinspektionen för särskilt in de tjänsteleverantörer som avses i 1 mom. i registret över betalningsinstitut. Skillnaden mellan tjänsteleverantörerna i denna paragraf och de tjänsteleverantörer som förts in i registret med stöd av 16 § ska tydligt framgå av registeranteckningen.

Helsingfors den 30 april 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Nr 298

L a g**om utländska betalningsinstituts verksamhet i Finland**

Given i Helsingfors den 30 april 2010

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag gäller utländska betalningsinstituts rätt att affärsmässigt tillhandahålla betaltjänster i Finland.

Vad som i denna lag föreskrivs om utländska betalningsinstituts filialer ska i tillämpliga delar tillämpas också på utländska betalningsinstituts ombud som är etablerade i Finland.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *utländska betalningsinstitut* juridiska personer som tillhandahåller betaltjänster och som i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland har beviljats auktorisation som motsvarar auktorisation enligt 6 § i lagen om betalningsinstitut (297/2010),

2) *betaltjänster* tjänster som avses i 1 § i lagen om betalningsinstitut,

3) *hemstat* den stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där ett betalningsinstitut har auktoriserats.

3 §

Tillsyn

I lagen om Finansinspektionen (878/2008) föreskrivs om tillsyn över utländska betalningsinstituts verksamhet i Finland och om Finansinspektionens rätt att lämna uppgifter till utländska tillsynsmyndigheter som motsvarar Finansinspektionen.

2 kap.

Etablering från stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

4 §

Förutsättningar för filialetablering

Ett utländskt betalningsinstitut kan etablera filial i Finland efter att tillsynsmyndigheten i företagets hemstat har underrättat Finansinspektionen om etableringen. Anmälan ska innehålla tillräckliga uppgifter om betalningsinstitutets namn och adress, vilka betaltjänster det avser att tillhandahålla, filialens organisationsstruktur och namnen på de personer som ansvarar för filialens verksamhet.

5 §

Tillhandahållande av betaltjänster utan filialetablering

Ett utländskt betalningsinstitut har rätt att

tillhandahålla betaltjänster i Finland också utan att etablera dotterföretag eller filial.

Ett utländskt betalningsinstitut kan börja tillhandahålla betaltjänster i Finland när Finansinspektionen av motsvarande tillsynsmyndighet i den stat som beviljat betalningsinstitutet auktorisation har fått anmälan om betaltjänsterna samt uppgifter om hur betalningsinstitutet avser att tillhandahålla dem i Finland, om betalningsinstitutets organisationsstruktur och om namnen på de personer som ansvarar för betaltjänstverksamheten.

6 §

Begränsning och förbudande av filialverksamhet och gränsöverskridande betaltjänster

Om ett utländskt betalningsinstitut trots åtgärder som vidtagits av den i företagets hemstat behöriga tillsynsmyndigheten som motsvarar Finansinspektionen fortsätter att i Finland bedriva verksamhet som strider mot bestämmelserna eller föreskrifterna, ska Finansinspektionen vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra sådan verksamhet som äventyrar betaltjänstanvändarnas ställning eller betalningssystemens tillförlitliga funktion eller som innebär risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Vid behov kan Finansinspektionen förhindra att nya transaktioner inleds. På begränsning och förbudande av filialverksamhet och betaltjänster tillämpas dessutom 61 § i lagen om Finansinspektionen.

3 kap.

Övriga bestämmelser

7 §

Filialers ledning

En filial ska ha en för verksamheten ansvarig chef som också företräder det utländska betalningsinstitutet i rättsförhållanden som gäller filialens verksamhet.

Den som är omyndig, försatt i konkurs eller som har meddelats näringsförbud får inte vara chef för en filial.

Filialchefen är skyldig att ersätta skada som filialchefen i sitt uppdrag genom över-

trädelse av denna lag eller någon annan bestämmelse eller föreskrift om filialens verksamhet uppsåtligen eller av vårdslöshet har vållat filialens kunder eller andra.

8 §

Anteckningar i handelsregistret

En filial ska anmälas till handelsregistret i enlighet med handelsregisterlagen (129/1979).

Trots vad som någon annanstans i lag föreskrivs om firma kan ett betalningsinstitut bedriva verksamhet i Finland under samma firma som i sin hemstat.

Patent- och registerstyrelsen kan kräva att firman förses med ett förtydligande tillägg, om den inte klart skiljer sig från firmor med bättre företrädesrätt eller om det finns risk för att den förväxlas med en firma eller ett varumärke som någon annan redan har ensamrätt till i Finland.

9 §

Tecknande av firma

Filialens firma tecknas av dess chef eller, med fullmakt av det utländska betalningsinstitutet, av en eller flera andra personer tillsammans.

10 §

Riskhantering

En filial får inte i sin verksamhet ta så stora risker att verksamheten utsätts för väsentlig fara. Filialen ska ha med hänsyn till sin verksamhet tillräckliga riskhanteringssystem.

11 §

Tystnadsplikt

I fråga om de vid en filial anställdas tystnadsplikt och rätt att lämna uppgifter samt i fråga om brott mot tystnadsplikten gäller 37, 38 och 50 § i lagen om betalningsinstitut.

Trots 1 mom. har en filial rätt att till tillsynsmyndigheten som motsvarar Finansin-

spektionen i den stat som har auktoriserat det utländska betalningsinstitut som filialen representerar samt till det utländska betalningsinstitutets revisorer lämna information enligt vad som föreskrivits eller i vederbörlig ordning bestämts.

12 §

Marknadsföring och avtalsvillkor samt andra förfaranden

På utländska betalningsinstituts filialer och

Helsingfors den 30 april 2010

på utländska betalningsinstitut som annars i Finland tillhandahåller betaltjänster ska 32—36 § i lagen om betalningsinstitut tillämpas, om inte annat följer av någon annan lag.

13 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2010.

Republikens President

TARJA HALONEN

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Lag om ändring av kreditinstitutslagen

Given i Helsingfors den 30 april 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i kreditinstitutslagen av den 9 februari 2007 (121/2007) 4 § 1 mom. 2 punkten, 8 § 1 mom., 12 §, 20 § 1 mom., 22 § 1 mom., 30 § 1 mom. 5 punkten, 31 § 1 och 3 mom., 32, 44 och 53 §, 55 § 4 mom., 66 §, 76 § 1 mom. och 134 § 1 mom., av dem 20 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1185/2009, som följer:

4 §

Kreditinstitutsverksamhet

Med *kreditinstitutsverksamhet* avses i denna lag affärsverksamhet som består i att från allmänheten ta emot återbetalbara medel och

2) ge ut elektroniska pengar.

8

Kreditinstitut

Ett *kreditinstitut* är ett företag som enligt denna lag har koncession för kreditinstitutsverksamhet. Ett kreditinstitut kan vara en inlåningsbank, ett kreditföretag eller ett institut för elektroniska pengar.

12 §

Institut för elektroniska pengar

Ett *institut för elektroniska pengar* är ett kreditinstitut som får bedriva verksamhet som avses i 4 § 1 mom. 2 punkten.

Ett institut för elektroniska pengar kan vara ett aktiebolag eller andelslag.

20 §

Undantag från kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel

Bestämmelserna i 19 § begränsar inte Fin-

lands Banks rätt att från allmänheten ta emot återbetalbara medel, fondbolags rätt att bedriva fondverksamhet enligt lagen om placeringsfonder (48/1999), värdepappersföretags och fondbolags rätt att tillhandahålla sparavtal enligt lagen om bundet långsiktigt sparande (1183/2009), betalningsinstitut eller i 7 § i lagen om betalningsinstitut (297/2010) nämnda personers rätt att i enlighet med nämnda lag tillhandahålla betaltjänster eller försäkringsföretags rätt att bedriva försäkringsrörelse enligt lagen om försäkringsbolag. Bestämmelserna i 19 § i denna lag begränsar inte heller försäljning av andra betalningsmedel än elektroniska pengar. I fråga om utländska kreditinstituts, värdepappersföretags, fondbolags, betalningsinstituts och försäkringsbolags rätt att tillhandahålla tjänster i Finland enligt sin auktorisation föreskrivs särskilt.

22 §

Koncessionsansökan

Finansinspektionen beviljar på ansökan ett kreditinstitut koncession. Koncession kan beviljas för verksamhet som inlåningsbank, kreditföretag eller institut för elektroniska pengar. Finansministeriet föreskriver genom förordning vilka upplysningar som ska fogas till ansökan.

30 §

*Affärsverksamhet som är tillåten för
inlåningsbanker*

För inlåningsbanker tillåten affärsverksamhet är

5) betaltjänster och annan betalningsrörelse,

31 §

*Affärsverksamhet som är tillåten för
kreditföretag*

Kreditföretag får bedriva affärsverksamhet enligt 30 § 1 mom. men inte inlåning från allmänheten. Vidare får kreditföretag från allmänheten ta emot andra medel som ska återbetalas på anfordran än insättningar endast i samband med tillhandahållande av betaltjänster och utgivning av elektroniska pengar. Kreditföretag får bedriva hypoteksbanksverksamhet enligt vad som föreskrivs i lagen om hypoteksbanker.

På medel som ett kreditföretag har tagit emot på ett konto för tillhandahållande av betaltjänster och som ska återbetalas på anfordran tillämpas vad som i 135—138 § föreskrivs om inlåning.

32 §

*Affärsverksamhet som är tillåten för institut
för elektroniska pengar*

Institut för elektroniska pengar får bedriva affärsverksamhet enligt 30 § 1 mom. 1, 2, 5, 6 och 8 punkten samt därmed jämförbar eller nära sammanhängande affärsverksamhet, dock inte inlåning från allmänheten och tillhandahållande av betaltjänster. Vidare får institut för elektroniska pengar från allmänheten ta emot andra medel som ska återbetalas på anfordran endast i samband med utgivning av elektroniska pengar. Institut för elektroniska pengar får inte bevilja kredit.

Institut för elektroniska pengar får inte inneha aktier eller andelar i andra företag än

tjänsteföretag som avses i 14 §. Institut för elektroniska pengar får inte ingå avtal om andra derivatinstrument än sådana ränte- eller valutakursrelaterade standardiserade derivatinstrument som dagligen omfattas av krav på säkerhet och vars syfte är att täcka de risker som hänförs sig till institutets tillgångar och skulder.

44 §

Minimikapital

En inlåningsbanks och ett kreditföretags aktiekapital, andelskapital eller grundkapital ska uppgå till minst fem miljoner euro. Ett institut för elektroniska pengar ska ha ett aktie- eller andelskapital på minst en miljon euro. Kapitalet ska vara tecknat i sin helhet när koncessionen beviljas.

53 §

Likviditet för institut för elektroniska pengar

Institut för elektroniska pengar ska i följande investeringsobjekt ha investerat minst ett belopp som motsvarar de sammanlagda skulder som baserar sig på medel som företaget har tagit emot mot utgivning av elektroniska pengar:

1) poster vilkas riskvikt enligt 58 § är 0 procent,

2) sådana fordringar på kreditinstitut och utländska kreditinstitut vilkas riskvikt enligt 58 § är 20 procent,

3) andra skuldinstrument som Finansinspektionen godkänt.

Vid tillämpningen av 1 mom. värderas tillgångsposterna till anskaffningsvärdet eller, om deras sannolika överlåtelsepris vid rapporteringstidpunkten är lägre, till detta värde.

Institut för elektroniska pengar får investera medel som avses i 1 mom. i poster som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten högst till ett belopp som motsvarar tjugo gånger beloppet av institutets kapitalbas.

Om de tillgångsposter som avses i 1 mom. understiger det belopp som avses i det momentet, ska Finansinspektionen bestämma en tidsfrist inom vilken institutet för elektro-

niska pengar ska vidta åtgärder för att beloppet av tillgångsposterna ska nå upp till den nivå som avses i momentet. Finansinspektionen kan då och även annars på ansökan av institutet för elektroniska pengar för viss tid tillåta att andra tillgångsposter än de som avses i 1 mom. används som täckning för institutets skulder enligt 1 mom. Beloppet av dessa tillgångsposter får dock inte överstiga fem procent av de nämnda skulderna eller institutets kapitalbas, beroende på vilket belopp som är lägst.

55 §

Kapitalkrav

 Institut för elektroniska pengar ska med avvikelse från 1 mom. ha en kapitalbas som föreskrivs i 66 §.

66 §

Kapitalkrav för institut för elektroniska pengar

Institut för elektroniska pengar ska med avvikelse från 57—65 § ha en kapitalbas som motsvarar minst två procent av det sammanlagda belopp som det tagit emot mot utgivning av elektroniska pengar eller, om de senaste sex månadernas månatliga genomsnittsvärde för det sammanlagda beloppet av dylika skulder är större, två procent av nämnda genomsnittsvärde. Om mindre än sex månader har gått sedan institutet för elektroniska pengar inledde sin verksamhet ska i stället för nämnda genomsnittsvärde tillämpas det rikt-

Helsingfors den 30 april 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

värde som anges i institutets verksamhetsplan och som godkänts av Finansinspektionen.

På de medel som ska investeras i enlighet med 53 § 3 mom. ska ett institut för elektroniska pengar tillämpa de begränsningar som är nödvändiga för att skydda institutet mot marknadsrisker som hänför sig till medlen.

76 §

Gruppbaseade kapitalkrav

Kreditinstitut ska ha en tillräcklig konsoliderad kapitalbas för att täcka de konsoliderade exponeringar som avses i 55 § 1 mom. Institut för elektroniska pengar ska ha en konsoliderad kapitalbas som motsvarar den i 66 § föreskrivna andelen av det sammanlagda beloppet av de i den nämnda paragrafen avsedda medel som har mottagits av företag som hör till den finansiella företagsgruppen.

134 §

Kunders rätt till grundläggande banktjänster

En inlåningsbank får endast av vägande skäl vägra att öppna ett vanligt inlåningskonto och att bevilja instrument för användning av ett sådant konto eller vägra att sköta betaltjänstupdrag för en fysisk person som lagligen vistas i en EES-stat. Skälet till vägran ska ha samband med kunden eller med kundens tidigare beteende eller med en uppenbar avsaknad av något verkligt behov av ett kundförhållande. Kunden ska underrättas om orsaken till vägran.

 Denna lag träder i kraft den 1 maj 2010.

Nr 300

L a g

om ändring av 6 § i lagen om värdepappersföretag

Given i Helsingfors den 30 april 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 26 oktober 2007 om värdepappersföretag (922/2007) 6 § 1 mom. som
följer:

6 §	(121/2007) än institut för elektroniska pengar.
<i>Kreditinstitut och finansiella institut</i>	_____

Med kreditinstitut avses i denna lag andra
företag enligt 8 § i kreditinstitutslagen

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2010.

Helsingfors den 30 april 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Nr 301

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

Given i Helsingfors den 30 april 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 19 december 2008 om Finansinspektionen (878/2008) 6 § 1 mom. 5, 10 och 13 punkten, 26 § 4 mom., 45 § 1 mom., 55 och 56 § samt 58 § 1 mom., samt fogas till 4 § 2 mom. en ny 9 a-punkt och till 5 § en ny 10 a-punkt som följer:

4 §

Tillsynsobjekt

Med auktoriserade tillsynsobjekt avses i denna lag

9 a) betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut (297/2010),

5 §

Andra finansmarknadsaktörer

Med andra finansmarknadsaktörer avses i denna lag

10 a) den som avses i 7 § i lagen om betalningsinstitut,

6 §

Övriga definitioner

I denna lag avses med

5) *utländskt tillsynsobjekt* ett företag som motsvarar ett kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen, ett värdepappersföretag enligt la-

gen om värdepappersföretag, ett fondbolag enligt lagen om placeringsfonder, ett försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen eller ett betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut och som har en filial i Finland eller som tillhandahåller eller planerar att tillhandahålla tjänster i Finland utan att etablera någon filial,

10) *filial* ett kreditinstituts, värdepappersföretags, fondbolags, betalningsinstituts eller försäkringsbolags filial samt en finländsk filial till ett utländskt kreditinstitut enligt lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland, en finländsk filial till ett utländskt försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag, en finländsk filial till ett utländskt värdepappersföretag enligt lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland och en finländsk filial till ett utländskt fondbolag enligt lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland, samt en finländsk filial till ett utländskt betalningsinstitut enligt lagen om utländska betalningsinstituts verksamhet i Finland,

13) *stadgar* tillsynsobjekts bolagsordningar och föreningsstadgar samt stadgar för kreditinstitut i andelslagsform, betalningsinstitut, sparbanker, hypoteksföreningar, pen-

sionsstiftelser, försäkringskassor, arbetslöshetskassor, insättningsgarantifonden, ersättningsfonden för investerare, fondbörser, clearingorganisationer, värdepapperscentraler och placeringsfonder och likaså andra stadgar som Finansinspektionen eller någon annan myndighet i enlighet med bestämmelserna om finansmarknaden fastställer för finansmarknadsaktörer eller som finansmarknadsaktörer annars i enlighet med bestämmelserna om finansmarknaden är skyldiga att iaktta i sin verksamhet.

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

Finansinspektionen ska på ansökan återkalla verksamhetstillstånd som den har beviljat ett utländskt kreditinstituts filial i Finland, ett betalningsinstitut, en hypoteksförening, ett försäkringsbolag, ett utländskt försäkringsbolags filial i Finland, ett värdepappersföretag, ett utländskt värdepappersföretags filial i Finland, ett fondbolag, ett utländskt fondbolags filial i Finland eller ett förvaringsinstitut, om tillsynsobjektet inte längre bedriver tillståndspliktig verksamhet och på den grunden har ansökt om återkallelse av verksamhetstillståndet. Bestämmelser om återkallelse av koncession för kreditinstitut i aktiebolagsform på ansökan av kreditinstitutet finns i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), om återkallelse av en sparbanks koncession på ansökan av sparbanken i sparbankslagen (1502/2001) och om återkallelse av koncession för kreditinstitut i andelslagsform på ansökan av kreditinstitutet i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform.

45 §

Tillämpningsområdet för bestämmelserna om tillsyn över kundskyddet

Finansinspektionen övervakar i enlighet

med detta kapitel att kreditinstitut, betalningsinstitut, försäkringsbolag, försäkringsföreningar, försäkringsmäklare, värdepappersföretag, fondbolag och fondbörser iakttar de på dem tillämpliga bestämmelserna om marknadsföring och användning av avtalsvillkor samt om annat sådant förfarande i kundförhållanden som från kundens synpunkt är olämpligt eller strider mot god sed. I värdepappersmarknadslagen föreskrivs om tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna om marknadsföring av värdepapper och derivat-instrument.

55 §

Anmälningsskyldighet vid filialetablering och vid annat tillhandahållande av tjänster till andra EES-stater

I kreditinstitutslagen, lagen om betalningsinstitut, lagen om värdepappersföretag, lagen om placeringsfonder och försäkringsbolagslagen föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att informera värdstatens tillsynsmyndighet om att ett tillsynsobjekt har etablerat filial i värdstaten och om att tjänster tillhandahålls i värdstaten utan filialetablering. I lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor föreskrivs om tillhandahållande av tilläggs pensioner i en annan EES-stat och i lagen om försäkringsförmedling finns bestämmelser om försäkringsförmedling i en annan EES-stat. I värdepappersmarknadslagen föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att underrätta tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat om en fondbörs verksamhet i den andra EES-staten.

56 §

Inspektion av finländska tillsynsobjekts filialer i andra EES-stater

I fråga om Finansinspektionens rätt att inspektera kreditinstituts, betalningsinstituts, värdepappersföretags, fondbolags och försäkringsbolags filialer i andra EES-stater tillämpas 24 §. Innan Finansinspektionen inspekterar en filial ska den underrätta värdstatens tillsynsmyndighet om saken.

58 §

Samarbete vid återkallande av verksamhetstillstånd och begränsning av verksamheten, överlåtelse av försäkringsbestånd, försättande i konkurs eller likvidation och utfärdande av pantsättnings- och avyttringsförbud

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta värdestatens tillsynsmyndighet om beslut att inleda konkurs- eller likvidationsförfarande mot kreditinstitut, betalningsinstitut,

Helsingfors den 30 april 2010

värdepappersföretag, fondbolag och försäkringsbolag som är etablerade i en annan EES-stat eller tillhandahåller tjänster där och om konkursens eller likvidationens verkningar samt om beslut att återkalla verksamhetstillstånd eller begränsa verksamheten för sådana företag och likaså om utfärdande av pantsättnings- och avyttringsförbud för sådana företag.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2010.

Republikens President
TARJA HALONEN

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Nr 302

Lag**om ändring av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift**

Given i Helsingfors den 30 april 2010

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen av den 19 december 2008 om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) 2 § 3 mom., 4 § 1 mom., 5 § 1 mom. och 6 § 1 mom., av dem 6 § 1 mom. sådan den lyder i lag 11/2010 samt fogas till 1 § 1 mom., sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 11/2010, en ny 2 a-punkt som följer:

1 §

Avgiftsskyldig

Skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen är

2 a) den som avses i 7 § i lagen om betalningsinstitut (297/2010),

2 §

Tillsynsavgift

Den proportionella avgiften beräknas i enlighet med denna lag på basis av balansomslutningen, de förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar, omsättningen eller medlemsavgiftsintäkterna enligt den avgiftsskyldiges senast fastställda bokslut. Som ett värdepappersföretags omsättning betraktas de sammanlagda intäkterna

enligt resultaträkningen, inklusive nettointäkterna av värdepappershandel och valutaverksamhet. Om nettoavkastningen är negativ antecknas den som noll. Vad som i denna lag föreskrivs om fondbolag och om de av dem förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar ska på motsvarande sätt tillämpas på fastighetsfonder och deras tillgångar. Om ett betalningsinstitut bedriver sådan annan affärsverksamhet som avses i 9 § 2 mom. i lagen om betalningsinstitut ska som dess omsättning betraktas betaltjänsternas andel av företagets sammanlagda omsättning.

4 §

Proportionell tillsynsavgift

Avgiftsgrunden för en proportionell tillsynsavgift, avgiften i procent av avgiftsgrunden och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Avgiftsgrund	Avgift i % av avgiftsgrunden
inlåningsbank enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,00284
kreditföretag eller betalningsförmedlingsföretag enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,00284
betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut	omsättning	0,25
skadeförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen (521/2008)	balansomslutning x 4	0,00284
livförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen	balansomslutning	0,00284
arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997)	balansomslutning	0,00284
försäkringsförening enligt lagen om försäkringsföreningar (1250/1987)	balansomslutning x 4	0,00284
pensionsstiftelse enligt lagen om pensionsstiftelser	balansomslutning	0,00284
pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning	0,00284
sjukkassa enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning x 4	0,00284
annan försäkringskassa enligt lagen om försäkringskassor än pensionskassa eller sjukkassa	balansomslutning	0,00284
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006)	balansomslutning	0,00284
Sjömanspensionskassan enligt lagen om sjömanspensioner (1290/2006)	balansomslutning x 0,4	0,00284
arbetslöshetsförsäkringsfonden enligt lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) och Utbildningsfonden	balansomslutning	0,00284
Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Miljöförsäkringscentralen samt stödkassan för arbetslöshetskassorna enligt lagen om arbetslöshetskassor (603/1984)	balansomslutning x 4	0,00284
statens pensionsfond enligt lagen om statens pensionsfond (1297/2006), den kommunala pensionsanstalten Kommunernas pensionsförsäkring enligt lagen om kommunala pensioner (549/2003) och pensionsfonden	balansomslutning x 0,4	0,00284

vid Kyrkans centralfond enligt kyrkolagen (1054/1993)		
filialer till utländska kreditinstitut och finansiella institut vars hemstat hör till EES	balansomslutning	0,00095
filialer till utländska kreditinstitut vars hemstat inte hör till EES	balansomslutning	0,00284
filialer till utländska betalningsinstitut vars hemstat hör till EES	omsättning	0,11
fondbolag enligt lagen om placeringsfonder	de av fondbolaget förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0022
tilläggsavgift för fondbolag som tillhandahåller kapitalförvaltning eller investeringsrådgivning	kapitalförvaltningens och investeringsrådgivningens omsättning	0,34
fondbörser och andra clearingsorganisationer än värdepapperscentraler enligt värdepappersmarknadslagen samt optionsföretag enligt lagen om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988)	omsättning	1,30 %; avgiften är dock minst 50 000 euro
andra värdepappersföretag enligt lagen om värdepappersföretag (922/2007) än sådana som avses i lagens 45 § 3—5 mom.	omsättning	0,34
värdepappersföretag enligt 45 § 3—5 mom. i lagen om värdepappersföretag	omsättning	0,11
arbetslöshetskassor enligt lagen om arbetslöshetskassor	medlemsavgiftsintäkter	0,66
utländska värdepappersföretags filialer vars hemstat hör till EES	omsättning	0,15
utländska värdepappersföretags filialer vars hemstat inte hör till EES	omsättning	0,34
utländska fondbolags filialer vars hemstat hör till EES	omsättning	0,15
utländska fondbolags filialer vars hemstat inte hör till EES	omsättning	0,34
utländska försäkringsbolags filialer vars hemstat inte hör till EES	premieintäkter	0,03

5 §

Beloppet i euro av den grundavgift som ska betalas utöver proportionell avgift enligt 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar proportionell tillsynsavgift

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
affärsbank enligt lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), sparbanksaktiebolag enligt sparbankslagen (1502/2001) och andelsbanksaktiebolag enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001)	6 000
annat kreditinstitut	2 000
tilläggsavgift för kreditinstitut vars provisionsintäkter överstiger finansnetto	9 000
betalningsinstitut	2 000
försäkringsbolag	6 000
försäkringsföreningar	1 000
pensionsstiftelser och pensionskassor	1 200
andra försäkringskassor än pensionskassor	800
arbetslöshetskassor	6 000
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, Sjömanspensionskassan, arbetslöshetsförsäkringsfonden och Utbildningsfonden	6 000
Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen och stödkassan för arbetslöshetskassorna	1 200
statens pensionsfond, Kommunernas pensionsförsäkring och pensionsfonden vid Kyrkans centralfond	15 000
filialer till utländska kreditinstitut vars hemstat inte hör till EES	3 000
filialer till utländska kreditinstitut vars hemstat hör till EES	2 000
fondbolag	4 000
andra värdepappersföretag än sådana som avses i 45 § 3—5 mom. i lagen om värdepappersföretag	6 000
värdepappersföretag enligt 45 § 3—5 mom. i lagen om värdepappersföretag	1 000
utländska värdepappersföretags filialer vars hemstat hör till EES	2 000
utländska värdepappersföretags filialer vars hemstat inte hör till EES	3 000
filialer till utländska betalningsinstitut vars hemstat hör till EES	1 000
utländska fondbolags filialer vars hemstat hör till EES	2 000
utländska fondbolags filialer vars hemstat inte hör till EES	3 000
utländska försäkringsbolags filialer vars hemstat inte hör till EES	3 000

6 §

Beloppet av grundavgiften i euro för andra avgiftsskyldiga än de som avses i 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
värdepapperscentralen enligt lagen om värdeandelssystemet	260 000
insättningsgarantifonden enligt kreditinstitutslagen	12 000
säkerhetsfonden enligt kreditinstitutslagen	2 000
aktiebolag och andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet enligt 5 § i kreditinstitutslagen	1 000
juridiska personer som avses i 7 § i lagen om betalningsinstitut	1 000
fysiska personer som avses i 7 i lagen om betalningsinstitut	200
ersättningsfonden för investerarskydd enligt lagen om värdepappersföretag	3 000
förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder	3 000
centralinstitutet för sammanslutningen av andelsbanker enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform	6 000
kreditinstituts och försäkringsbolags holdingföretag samt konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004)	10 000
holdingföretag som enligt 1 kap. 5 § i värdepappersmarknadslagen har bestämmande inflytande i en fondbörs, en värdepapperscentral, ett optionsföretag eller en clearingorganisation	10 000
värdepappersföretags och försäkringsföreningars holdingföretag	1 000
försäkringsmäklare enligt lagen om försäkringsförmedling	1 000 Grundavgiften höjs med 180 euro för varje registrerad mäklare som är anställd i ett försäkringsmäklarföretag eller av en enskild näringsidkare.
kontoförande institut enligt lagen om värdeandelssystemet	6 000 Om ett kontoförande institut har ett eller flera underinstitut enligt 7 a § i lagen om värdeandelssystemet höjs det kontoförande institutets grundavgift med 3 000 euro för varje underinstitut.
utländsk clearingorganisation enligt 1 kap. 4 § 2 mom. 3 punkten i värdepappersmarknadslagen	25 000

finländska clearingmedlemmar enligt 4 a kap. 8 § 2 mom. i värdepappersmarknadslagen och utländska clearingmedlemmar som har fast verksamhetsställe i Finland	12 000
registreringsfonden enligt lagen om värdeandelssystemet och clearingfond enligt värdepappersmarknadslagen	2 000
emittenter av aktier som är föremål för offentlig handel enligt 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen	15 500 Grundavgiften höjs med 16 000 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt 4 kap. 10 § i värdepappersmarknadslagen.
finländska bolag vars emitterade aktier på ansökan har tagits upp till handel som motsvarar offentlig handel enligt 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	12 500
emittenter av aktier som är föremål för offentlig handel enligt 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen, när det är fråga om en avgiftsskyldig enligt 4 § i denna lag eller när emittenten inte har hemort i Finland	10 500
emittenter av andra värdepapper som är föremål för offentlig handel än aktier	3 000
finländska bolag vars andra emitterade värdepapper än aktier på ansökan har tagits upp till handel som motsvarar offentlig handel enligt 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	3 000
emittenter av aktier som på en mäklarlista är föremål för multilateral handel enligt 1 kap. 3 a § i värdepappersmarknadslagen	4 000
emittenter av andra värdepapper än aktier som är föremål för multilateral handel på en mäklarlista	1 000
Pensionsskyddscentralen	10 000
trafikförsäkringsnämnden och patienskadenämnden	1 000
filialer till utländska EES-försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag	1 000
sådana utländska EES-tilläggs pensionsanstalter enligt lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor som har filial i Finland	1 000
utländska kreditinstitut, värdepappersföretags och fondbolags representationer	1 000
sådana försäkringsförmedlare enligt lagen om försäkringsförmedling som är registrerade i något annan EES-stat än Finland och har filial i Finland	300

Nr 303

Lag

om ändring av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism

Given i Helsingfors den 30 april 2010

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 18 juli 2008 om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008) 31 § 5 mom. och 43 §, av dem 31 § 5 mom. sådant det lyder i lag 1428/2009,

ändras 2 § 12 och 20 punkten, 11 § 1 och 3 mom., 13 §, 19 § 3 mom., 21 § 1 mom., 25 § 3 mom., rubriken för 27 §, 27 § 1 mom., rubriken för 29 §, 29 § 1 mom., det inledande stycket i 29 § 2 mom., 30 §, 31 § 1 mom. 1, 6 och 7 punkten, 32 § 1 och 2 mom. samt 33 § 1 mom., av dem rubriken för 29 §, 29 § 1 mom. och det inledande stycket i 29 § 2 mom., 30 §, 31 § 1 mom. 1, 6 och 7 punkten, 32 § 1 och 2 mom. samt 33 § 1 mom. sådana de lyder i nämnda lag 1428/2009, samt

fogas till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 918/2008, en ny 20 a punkt, som följer:

2 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på

12) utländska försäkringsbolags filialer som avses i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995),

20) betalningsinstitut som avses i lagen om betalningsinstitut (297/2010) och på den som avses i 7 § i nämnda lag,

20 a) utländska betalningsinstituts filialer som avses i lagen om utländska betalningsinstituts verksamhet i Finland (298/2010),

kan för den rapporteringsskyldigas räkning fullgöras av ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett fondbolag, ett värdepappersföretag, ett betalningsinstitut, ett försäkringsbolag, en försäkringsförmedlare, en advokat eller en revisor som har fått koncession eller registrerats i ett obligatoriskt yrkesregister i Finland eller i en annan EES-stat. Den rapporteringsskyldiga får också anlita en i en EES-stat belägen filial till ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag, ett fondbolag eller ett försäkringsbolag som har fått koncession i någon annan än en EES-stat för att fullgöra dessa skyldigheter för den rapporteringsskyldigas räkning.

Med avvikelse från 1 och 2 mom. får den rapporteringsskyldiga för att fullgöra sina förpliktelser inte anlita betalningsinstitut vars betaltjänster huvudsakligen består i att tillhandahålla penningförmedling enligt lagen om betalningsinstitut och inte heller någon som bedriver valutaväxlingsverksamhet.

11 §

Tredje parts åtgärder för kundkontroll

Skyldigheterna i fråga om kundkontroll

13 §

Lägre krav på kundkontroll när kunden är en finsk myndighet, ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag, ett betalningsinstitut, ett fondbolag eller ett försäkringsbolag

Den rapporteringsskyldiga får tillämpa lägre krav på kundkontroll, om kunden är

- 1) en finsk myndighet,
- 2) ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag, ett betalningsinstitut, ett fondbolag eller ett försäkringsbolag som har fått koncession i Finland eller i en annan EES-stat,
- 3) ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag, ett fondbolag eller ett försäkringsbolag som har fått koncession i någon annan än en EES-stat och som har skyldigheter som motsvarar skyldigheterna enligt denna lag och fullgörandet av skyldigheterna övervakas, eller
- 4) en i en EES-stat belägen filial till ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag, ett fondbolag eller ett försäkringsbolag som har fått koncession i någon annan än en EES-stat.

19 §

Skärpta krav på kontroll när det gäller korrespondentbankförbindelser

Om värdepappersföretag, betalningsinstitut, fondbolag eller försäkringsbolag ingår avtal om arrangemang som motsvarar 1 mom., ska den rapporteringsskyldiga iakttä denna paragraf.

21

Krav på kundkontroll i filialer och andra bolag

Kreditinstitut, finansiella institut, värdepappersföretag, betalningsinstitut, fondbolag, försäkringsbolag, försäkringsföreningar och försäkringsförmedlare ska tillämpa kraven på kundkontroll enligt detta kapitel också i sina filialer i andra än EES-stater. De ovan

nämnda rapporteringsskyldiga ska dessutom se till att skyldigheterna enligt detta kapitel fullgörs även i sådana bolag i andra än EES-stater där den rapporteringsskyldiga innehar mer än 50 procent av det röstetal som aktierna eller andelarna i bolaget medför.

25 §

Tystnadsplikt och undantag från tystnadsplikten

Trots 1 mom. får den rapporteringsskyldiga informera sådana i 2 § 1—7 punkten avsedda rapporteringsskyldiga och betalningsinstitut med koncession i Finland eller i en annan EES-stat som medverkar i en enskild affärstransaktion som hänför sig till den kund och den affärstransaktion som en anmälan enligt 23 eller 24 § avser om att anmälan har gjorts. Under samma förutsättningar får informationen delges en i 2 § 1—7 punkten avsedd rapporteringsskyldig som har fått koncession i någon annan stat än en EES-stat, om mottagaren av informationen har skyldigheter som motsvarar skyldigheterna enligt denna lag och fullgörandet av skyldigheterna övervakas, samt om mottagaren dessutom har sådana skyldigheter i fråga om skydd för personuppgifter som motsvarar Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.

27 §

Registreringsskyldighet för valutaväxlingsverksamhet

Den som bedriver valutaväxlingsverksamhet ska registrera sig innan verksamheten inleds. Registreringsskyldigheten gäller inte verksamhet som bedrivs tillfälligt eller i mycket begränsad omfattning och som uppfyller villkoren enligt 4 §.

29 §

Valutaväxlingsregistret samt registret över företagstjänster

Regionförvaltningsverket för ett register över dem som bedriver valutaväxlingsverksamhet (*valutaväxlingsregistret*) och ett register över tillhandahållare av kapitalförvaltnings- och företagstjänster (*registret över företagstjänster*). Valutaväxlingsregistret och registret över företagstjänster förs för tillsynen över att de som bedriver valutaväxlingsverksamhet respektive de som tillhandahåller kapitalförvaltnings- och företagstjänster följer bestämmelserna i denna lag.

I valutaväxlingsregistret och registret över företagstjänster införs följande:

30 §

Avförande ur registret

Regionförvaltningsverket ska avföra en registrerad ur valutaväxlingsregistret eller registret över företagstjänster, om den registrerade inte längre uppfyller villkoren för registrering eller har upphört med sin verksamhet. Innan en registrerad avförs ur registret ska denne ges tillfälle att bli hörd.

31 §

Tillsyn

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den utövas av

1) Finansinspektionen när det gäller kreditinstitut och finansiella institut som avses i 2 § 1 punkten och rapporteringsskyldiga som avses i 2, 4—8, 10—13, 20 och 20 a punkten i den nämnda paragrafen,

6) regionförvaltningsverket när det gäller rapporteringsskyldiga som avses i 2 § 9 och 23 punkten,

7) regionförvaltningsverket när det gäller andra rapporteringsskyldiga enligt 2 § 1 punkten än kreditinstitut och finansiella institut, andra rapporteringsskyldiga enligt 2 § 3 mom. än värdepappersföretag, rapporte-

ringsskyldiga enligt 2 § 16, 19, 21 och 22 punkten och andra tillhandahållare av juridiska tjänster som avses i 2 § 24 punkten, och

32 §

Tillsynsmyndighetens inspektionsrätt

En behörig tjänsteman vid regionförvaltningsverket har för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den rätt att inspektera affärs- och lagerlokaler hos rapporteringsskyldiga som införs i ett register som avses i 29 §.

En behörig tjänsteman vid regionförvaltningsverket har rätt att för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den inspektera affärs- och lagerlokaler hos rapporteringsskyldiga som avses i 2 § 16, 19, 21 och 22 punkten, hos andra som tillhandahåller juridiska tjänster och som avses i 2 § 24 punkten och hos andra i 2 § 1 punkten avsedda rapporteringsskyldiga än kreditinstitut och finansiella institut och hos andra i 2 § 3 punkten avsedda rapporteringsskyldiga än värdepappersföretag.

33 §

Tvångsmedel

Om den som bedriver valutaväxlingsverksamhet eller tillhandahåller kapitalförvaltnings- och företagstjänster försummar registreringsskyldigheten eller fortsätter att bedriva verksamhet som förbjudits i samband med registreringen eller fortsätter med sin verksamhet efter att ha avförts ur registret, kan regionförvaltningsverket förbjuda denne att fortsätta med sin verksamhet. Om utövaren eller tillhandahållaren underlåter att anmäla ändringar i de uppgifter som antecknats i registren, kan regionförvaltningsverket uppmana denne att fullgöra sina skyldigheter inom en viss tid.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2010.

Denna lag tillämpas på dem som levererar betaltjänster enligt 52 § 2 mom. i lagen om betalningsinstitut på det sätt som den tillämpas på betalningsinstitut och på dem som tillhandahåller betaltjänster enligt 52 § 5 mom. i nämnda lag på det sätt som denna lag tillämpas på personer som avses i 7 § i lagen om betalningsinstitut.

Finansinspektionen övervakar efterlevnaden av denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den när det gäller tjäns-

televerantörerna i 2 mom. I fråga om Finansinspektionens befogenheter vid tillsyn enligt detta moment tillämpas vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen om Finansinspektionens befogenheter vid tillsynen över andra aktörer på finansmarknaden.

Regionförvaltningsverket överför inom två månader från denna lags ikraftträdande uppgifterna om betaltjänstleverantörer i betalningsrörelse- och valutaväxlingsregistret till Finansinspektionen.

Helsingfors den 30 april 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Nr 304

Lag

om ändring av 8 kap. 1 och 2 § i bokföringslagen

Given i Helsingfors den 30 april 2010

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i bokföringslagen av den 30 december 1997 (1336/1997) 8 kap 1 § 4 mom., sådant
 det lyder i lag 1312/2004, samt
ändras 8 kap. 1 § 3 mom. och 2 § 3 mom., sådana de lyder i nämnda lag 1312/2004, som
 följer:

8 kap.

Särskilda bestämmelser

1 §

Tillsyn över lagen

Finansinspektionen utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag i

1) kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen och i finansinstitut som hör till deras konsolideringsgrupp,

2) sammanslutningar av andelsbanker som avses i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001),

3) depositionsbankers säkerhetsfonder och insättningsgarantifonder som avses i kreditinstitutslagen samt i ersättningsfonder som avses i lagen om värdepappersföretag,

4) värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag (922/2007) och i finansinstitut som hör till deras konsolideringsgrupp,

5) fondbolag och placeringsfonder som avses i lagen om placeringsfonder,

6) optionsföretag som avses i lagen om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988),

7) betalningsinstitut som avses i lagen om betalningsinstitut (297/2010),

8) försäkringsbolag som avses i försäkringsbolagslagen (521/2008),

9) arbetspensionsförsäkringsbolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997),

10) utländska försäkringsbolag som avses i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995),

11) försäkringsföreningar som avses i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987),

12) försäkringskassor som avses i lagen om försäkringskassor (1164/1992),

13) pensionsstiftelser som avses i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995),

14) Pensionsskyddscentralen som avses i lagen om Pensionsskyddscentralen (397/2006),

15) lantbruksföretagarnas pensionsanstalt som avses i lagen om pension för lantbrukare (1280/2006),

16) sjömanspensionskassor som avses i lagen om sjömanspensioner (1290/2006),

17) försäkringsförmedlare som avses i lagen om försäkringsförmedling (570/2005),

18) Trafikförsäkringscentralen som avses i trafikförsäkringslagen (279/1959),

19) Patientförsäkringscentralen som avses i patientskadelagen (585/1986),

20) Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund som avses i lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948),

21) Miljöförsäkringscentralen som avses i lagen om miljöskadeförsäkring (81/1998),

22) pensionsfonden som avses i lagen om statens pensionsfond (1297/2006),

23) kommunala pensionsanstalten som avses i lagen om kommunala pensioner (549/2003)

24) arbetslöshetskassor som avses i lagen om arbetslöshetskassor (603/1984),

25) arbetslöshetsförsäkringsfonden som avses i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998),

26) Utbildningsfonden som avses i lagen om Utbildningsfonden (1306/2002),

27) försäkringsholdingsammanslutningar som avses i försäkringsbolagslagen,

28) konglomerats holdingsammanslutningar som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004),

29) bokföringsskyldiga som iakttar internationella redovisningsstandarder, så som närmare föreskrivs i 37 § i lagen om Finansinspektionen (878/2008).

2 §

Bokföringsnämnd

— — — — —
 Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om bokföringsnämndens befogenheter och uppgifter tillämpas inte på bokföringsskyldiga som avses i 1 § 3 mom. 1—28 punkten eller på andra bokföringsskyldiga till den del det är fråga om tillämpning av de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 §. Bokföringsnämnden kan dock trots vad som anförs ovan ge utlåtanden om tillämpningen av standarderna till Finansinspektionen för dess tillsynsuppgift enligt 1 § samt till sådana bokföringsskyldiga som avses i 37 § i lagen om Finansinspektionen och som begärt utlåtande på det sätt som avses i lagrummet.
 — — — — —

— — — — —
 Denna lag träder i kraft den 1 maj 2010.

Helsingfors den 30 april 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*